ΕΤΟΣ Β'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. ΑΘΗΝΑΙ, Κυριακὴ 10 Αὐγούστου 1908. Ἀριθ. (204—32)

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡ.
Ἐτησία δραχ. 12
Ἐξάμηνος δραχ. 6
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία φρ. χρ. 20
Ἐξάμ. » » 10
Τὸ φύλλον λεπ. 25

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν. ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΛΓΗΚΗ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡ.
Ἐτησία δραχ. 6
Ἐξάμηνος δραχ. 3
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία φρ. χρ. 10
Ἐξάμ. » » 5
Τὸ φύλλον λεπ. 10

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Λέκα ἀρ. 24 (Ἔναντι Στοᾶς Σιμοπούλου)

ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ" ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Β. Ν. ΚΑΡΒΕΛΛΗΣ (ΚΑΙΡΟΝ)

Η ΦΡΙΚΩΔΗΣ ΣΦΑΓΗ ΤΟΥ ΔΗΛΕΣΙ

ΟΛΑΙ ΑΙ ΣΠΑΡΑΚΤΙΚΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΗΡΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

Εἰσερχόμενοι διὰ τοῦ σημερινοῦ φύλλου εἰς τὴν ἀφήγησιν τῆς φρικώδους σφαγῆς τῶν τεσσάρων εὐγενῶν ξένων, τῶν αἰχμαλώτων τῆς συμμορίας τῶν Ἀρβανιταίων κρίνομεν καλὸν χάριν τῶν μὴ παρακολουθησάντων ἐξ ἀρχῆς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ληστρικοῦ τούτου δράματος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκ τοῦ Ὀθωμανικοῦ εἰσβολῆς τῆς ληστοσυμμορίας μέχρι τῆς ἐν Πικερμίῳ αἰχμαλωσίας τῶν ξένων καὶ τῆς παρὰ τὸ Δήλεσι σφαγῆς νὰ ἐκθέσωμεν συντομώτατα ἐξ ἀρχῆς τὰ τῆς ὀδυνηροτάτης ταύτης ὑποθέσεως, ἡ ὁποία πρὸ 38 καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν εἶχε συνταράξει ὄχι μόνον τὴν Ἑλλάδα ἀλλ' ὁλόκληρον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον.

Α'. συμπλοκή.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰανουαρίου 1870 εἰσέβαλεν ἐκ τοῦ Ὀθωμανικοῦ συμμορία συγκειμένη ἐξ 28 ληστῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἀρχιληστῶν Χρήστου καὶ Τάκου Ἀρβανίτου καὶ Ν. Κουτσοδράκου. Διὰ τῆς Φθιώτιδος ἡ συμμορία εἰσέβαλεν εἰς τὰς ἐπαρχίας Λοκρίδος καὶ Λεβαδείας ἐνσπείρασα παντοῦ τὸν πανικόν, ὑποθαλπομένη δὲ ὑπὸ τῶν βλαχοποιμένων. Ἅπασαι αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ στρατ. ἀποσπάσματα εἶχον τεθῆ εἰς κίνησιν. Πρώτη σύγκρουσις ἐγένετο εἰς θέσιν Καράμουζα τῆς Λεβαδείας τὴν 17ην Ἰανουαρίου, καθ' ἣν πληγωθεὶς συνελήφθη ὁ ληστὴς Ἀθαν. Τσούλας, ἐφονεύθησαν δὲ ὑπὸ τῶν ληστῶν ὁ λοχίας Ἰω. Σπηλιωτόπουλος καὶ ὁ ὑποδεκανεὺς Καρίδης καὶ ἐπληγώθησαν ὁ ἐπιλοχίας Β. Ἀναγνωστόπουλος καὶ δύο στρατιῶται

Δυνατὸν κτύπημα

Καταδιωκομένη ἡ συμμορία εἰσῆλθε εἰς τὴν ἐπαρχίαν Θηβῶν τυγχάνουσα θερμῆς ὑποδοχῆς καὶ περιθάλψεως ὑπὸ τῶν βλαχοποιμένων, μεθ' ὧν οἱ λησταὶ ἰδίως οἱ ἀρχηγοί των συνεδέοντο διὰ φιλιῶν καὶ συγγενειῶν Ἐν τούτοις τὴν 21ην Ἰανουαρίου τὰ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα ἀκατάπονήτως καὶ διὰ μέσου τῶν χιόνων καταδιώκοντα τὴν συμμορίαν, ἧς εἶχον ἀνακαλυφθῆ τὰ ἴχνη συνήντησαν αὐτὴν εἰς τὴν θέσιν Στεφάνι καὶ κατὰ τὴν γενομένην συμπλοκὴν ἐφονεύθησαν ὁ ἀρχιληστὴς Κουτσοδράκος καὶ οἱ λησταὶ Μῆτρος Καινούριος καὶ Σωτ. Ἀρβανιτοβλαχάκης καὶ ἐπληγώθησαν ἄλλοι τρεῖς, ἐξ ὧν τὴν ἑπομένην συνελήφθησαν κρυπτόμενοι ὑπὸ δέματα χόρτου εἰς τὰ ἐκεῖ πλησίον ποιμνιοστάσια οἱ λησταὶ Καλεμοίρης καὶ Κατσώνης. Ἐφονεύθησαν δὲ ἀκόμη ὁ λοχίας Τοπολιάτης καὶ ὁ ὁδηγὸς Ἰω. Μαγγανᾶς.

Ἡ συμμορία λαβοῦσα οὕτω δυνατὸν ὀπωσδήποτε κτύπημα εἰσέβαλε εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μεγαρίδος περὶ τὴν 31 Ἰανουαρ. διέμεινε δὲ ὑποθαλπομένη ὑπὸ τῶν βλαχοποιμένων εἰς διαφόρους θέσεις μέχρι τῆς 14ης Φεβρουαρίου ὁπότε προδοθεῖσα θὰ κατεστρέφετο παρὰ τὴν θέσιν Βένιζα, ἂν μὴ ὁ ἐνωμοτάρχης Ποῦλος διαταχθεὶς νὰ καταλάβῃ ἐπίκαιρον θέσιν δὲν ἄφηνεν ταύτην ἐκ δειλίας ἀ οικτὴν καὶ ἐσώθησαν οὕτω φυγόντες διὰ τῆς θέσεως ταύτης οἱ λησταί.

Ἡ αἰχμαλωσία τῶν ξένων

Ἔκτοτε τὰ ἴχνη τῆς συμμορίας εἶχον ἀπολεσθῆ παρ' ὅλας τὰς ἐρεύνας τῶν ἀρχῶν ὅτε τὴν 30ὴν Μαρτίου ἡ ἰδία συμμορία ἀπὸ ἡμερῶν πολλῶν κρυπτομένη εἰς τὰς πέριξ τοῦ Πικερμίου θέσεις ἐξετέλεσε τὴν παρὰ τὴν ἐκεῖ γέφυραν αἰχμαλωσίαν τῶν εἰς Μαραθῶνα ἐκδραμόντων ξένων περιηγητῶν. Οἱ περιηγηταὶ οὗτοι ἦσαν ὁ λόρδος Μουνκαστερ μετὰ τῆς Λαίδης Μουνκάστερ ὁ γραμματεὺς τῆς Ἀγγλικῆς πρεσβείας Ἔρμπερτ, ὁ γραμματεὺς τῆς Ἰταλικῆς πρεσβείας κόμης Βόϋλ. ὁ νεαρὸς Ἄγγλος εὐπατρίδης Βάϋνερ, ὁ Ἄγγλος δικηγόρος τοῦ σιδηροδρόμου Πειρ. Ἀθ. Λόϋδ μετὰ τῆς συζύγου του καὶ τῆς μικρᾶς θυγατρός του. Οἱ ξένοι ἐπέστρεφον περὶ τὴν 2,30 μ. μ. ἐκ Μαραθῶνος ἐπιβαίνοντες δύο ἁμαξῶν, συνοδευόμενοι ὑπὸ 4 ἐφίππων χωροφυλάκων καὶ τοῦ διερμηνέως Ἀλεξ. Ἀνεμογιάννη ὅτε ἐνέπεσαν εἰς τὴν ἐνέδραν τῶν ληστῶν παρὰ τὴν γέφυραν Πικερμίου, πυροβολησάντων κατὰ τῶν χωροφυλάκων. Δύο ἐκ τῶν χωροφυλάκων ἐπληγώθησαν, ἐξ ὧν ὁ εἷς Βασιλάκος ἀπέθανε τὴν ἑπομένην. Οἱ ξένοι ἔντρομοι κατῆλθον τῶν ἁμαξῶν καὶ ἐρία ἀπὸ ἡμερῶν πολλῶν κρυπτομένη εἰς τὰς πέριξ τοῦ Πικερμίου θέσεις ἐξετέλεσε τὴν παρὰ τὴν ἐκεῖ γέφυραν αἰχμαλωσίαν τῶν εἰς Μαραθῶνα ἐκδραμόντων ξένων περιηγητῶν. Οἱ περιηγηταὶ οὗτοι ἦσαν ὁ λόρδος Μουνκαστερ μετὰ τῆς Λαίδης Μουνκάστερ ὁ γραμματεὺς τῆς Ἀγγλικῆς πρεσβείας Ἔρμπερτ, ὁ γραμματεὺς τῆς Ἰταλικῆς πρεσβείας κόμης Βόϋλ. ὁ νεαρὸς Ἄγγλος εὐπατρίδης Βάϋνερ, ὁ Ἄγγλος δικηγόρος τοῦ σιδηροδρόμου Πειρ. Ἀθ. Λόϋδ μετὰ τῆς συζύγου του καὶ τῆς μικρᾶς θυγατρός του. Οἱ ξένοι ἐπέστρεφον περὶ τὴν 2,30 μ. μ. ἐκ Μαραθῶνος ἐπιβαίνοντες δύο ἁμαξῶν, συνοδευόμενοι ὑπὸ 4 ἐφίππων χωροφυλάκων καὶ τοῦ διερμηνέως Ἀλεξ. Ἀνεμογιάννη ὅτε ἐνέπεσαν εἰς τὴν ἐνέδραν τῶν ληστῶν παρὰ τὴν γέφυραν Πικερμίου, πυροβολησάντων κατὰ τῶν χωροφυλάκων. Δύο ἐκ τῶν χωροφυλάκων ἐπληγώθησαν, ἐξ ὧν ὁ εἷς Βασιλάκος ἀπέθανε τὴν ἑπομένην. Οἱ ξένοι ἔντρομοι κατῆλθον τῶν ἁμαξῶν καὶ ἐ-

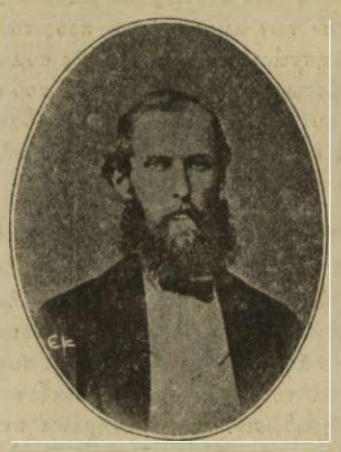

Ὁ γραμματεὺς τῆς Ἀγγλικῆς πρεσβείας ΕΡΜΠΕΡΤ ὁ πρῶτος σφαγεὶς ὑπὸ τῶν ληστῶν αἰχμάλωτος.

Ὁ γραμματεὺς τῆς Ἰταλικῆς Πρεσβείας κόμης ΒΟΥΛ ὁ φονευθεὶς τρίτος ὑπὸ τῶν ληστῶν (Φωτογρ. σταλεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐν Πειραιεῖ κ. Μελετοπούλου).

Ὁ νεαρὸς Ἄγγλος εὐπατρίδης ΒΑΥΝΕΡ (VYNER) Ὁ φονευθεὶς τελευταῖος ὑπὸ τῶν ληστῶν.

ΟΙ ΣΦΑΓΕΝΤΕΣ ΞΕΝΟΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ

Αἱ κεφαλαὶ τῶν ἐπὶ φονευθέντων ληστῶν ἐν αἷς καὶ τοῦ ἀρχιληστοῦ Χρήστου Ἀρβανιτάκη, ἐκτεθειμέναι εἰς τὸ Πολύγωνον τὸ Πάσχα τοῦ 1870 (δύο ἡμέρας μετὰ τὴν τραγωδίαν τοῦ Δήλεσι.

Ὁ νεαρὸς Βάϋνερ ἐν μέσῳ τῶν σφαγέων του ληστῶν ἐν Ὠρωπῷ 3—4 ἡμέρας πρὸ τῆς σφαγῆς. [Ἐκ τοῦ φακέλλου κ. Παπαφράγκου].

Ὦ πόσον ἡ καρδιά σου ἀπὸ χαρὰν ἐσκίρτα
ὁπότε ἔνθους ἄφισες τὴν γῆν τῆς Ἀλβιῶνος
καὶ ἔτρεξες νὰ ὀσφρανθῇς τοῦ Ἰλισσοῦ τὰ (μύρτα
νὰ κλίνῃς γόνυ εὐλαβὲς ἐμπρὸς τοῦ Παρ- (θενῶνος !...
εἰς τὴν ψυχήν σου πλὴν ἐνῷ τὸ βλέμμα (σου ἀνήρτα
εἰκόνας, Βάϋνερ, μαγικὰς τῆς γῆς τοῦ Μα- (ραθῶνος.
Ἦλθ' ἡ στιγμὴ νὰ πληρωθῇ πικρὰ γραφὴ (τῆς Μοίρας
νὰ χάσῃς αἴφνης τὴν ζωὴν καὶ ἀπό τίνων (χεῖρας ! !

Ἀθήνησι 30 (7) 70

Δ. Κ. ΒΑΡΔΟΥΝΙΩΤΗΣ

Τὸ συγκινητικώτατον αὐτὸ ἐλεγεῖον ὀφειλόμενον εἰς τὴν μοῦσαν τοῦ διακεκριμένου ἐν Ἄργει λογίου καὶ δικηγόρου κ. Βαρδουνιώτη εἶχε ποιηθῆ τότε ὑπ' αὐτοῦ σπουδάζοντος ἐν Ἀθήναις καὶ εἶνε γραμμένον ὑπὸ τὴν φωτογραφίαν τοῦ ἀτυχοῦς Βάϋνερ (Λyner) ἣν ὀφείλομεν μετ' ἄλλων εἰς τὴν καλωσύνην τοῦ κ. Βαρδουνιώτου.

διάσθησαν ὑπὸ τῶν ληστῶν νὰ τοὺς ἀκολουθήσωσιν πρὸς τὴν κορυφὴν τῆς Νταοῦ Πεντέλης μετὰ τῶν ἄλλων δύο χωροφυλάκων οὓς εἶχον ἀφοπλίσει. Ἐκεῖθεν ἀπέλυσαν τὰς κυρίας καὶ τοὺς χωροφύλακας περὶ τὴν 7ην ὥραν τῆς ἑσπέρας. Δι' ἐπιστολῆς δὲ γραφείσης ὑπὸ τῶν αἰχμαλώτων οἱ λησταὶ ἐζήτουν λύτρα 50,000 λίρας. Κατάπληξις καὶ συγκίνησις εἰς τὰς Ἀθήνας. Συγκίνησις εἰς τὴν Εὐρώπην, ἔξαψις εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Τὸ πρωτάκουστον ἐν τούτοις ἐκεῖνο γεγονὸς ἤθελε λυθῇ ὡς τάχιστα καὶ αἰσίως διὰ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν ξένων, ἀφοῦ τὰ αἰτηθέντα λύτρα 25,000, εἰς ὅσα εἶχον συγκατανεύσει οἱ λησταί, εἶχον ἤδη ἑτοιμασθῆ, ἂν ἄλλοι λησταὶ κρατούμενοι εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ Μενδρεσὲ δὲν ἐνέβαλον εἰς τοὺς Ἀρβανιταίους τὴν ἰδέαν ν' ἀπαιτήσωσιν πλὴν τῶν λύτρων καὶ τὴν ἀμνηστείαν ἡ ὁποία δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ δοθῇ ἕνεκεν Συνταγματικοῦ κωλύματος. Οὕτω ὅταν ὁ πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν λύτρων ἀποσταλεὶς εἰς Ἀθήνας τὴν μεθεπομένην τῆς αἰχμαλωσίας ἤτοι τὴν 1ην Ἀπριλίου λόρδος Μουνκάστερ—ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ἐπιστρέψῃ πλησίον τῶν συντρόφων του ἂν δὲν ἐξεύρισκε τὰ λύτρα—ἀνήγγειλεν ὅτι τὰ λύτρα ἦσαν ἕτοιμα οἱ λησταὶ ἐπρόβαλον καὶ τὴν ἰδέαν τῆς

ἀμνηστείας *ὡς ὅρον ἀπόλυτον* τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν αἰχμαλώτων μὴ θέλοντες νὰ μεταπεισθῶν περὶ τοῦ ἀδυνάτου τοῦ ὅρου τούτου.

Μάταιαι διαπραγματεύσεις εἰς Ὠρωπὸν

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ λῃσταὶ — καθ' ὧν πᾶσα καταδίωξις εἶχεν ἀνασταλῆ τῇ ἀπαιτήσει τοῦ Ἄγγλου πρέσβεως Ἔρσκιν—μετέβησαν εἰς τὸν Ὠρωπὸν μετὰ τῶν αἰχμαλώτων. Ἐστάλη τότε ὁ συνταγματάρχης Θεαγένης ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως εἰς Ὠρωπόν, (8 Ἀπριλίου), ἐκ Χαλκίδος δὲ ὁ Ἄγγλος ἰδιοκτήτης Νόελ μετά τινος ἀδελφοῦ τῶν Ἀρβανιταίων ὃν ὁ Νόελ εἶχεν ἐντῇ ὑπηρεσίᾳ του ὅπως μεσολαβήσουν παρὰ τῶν αἰχμαλώτων. Ὁ Θεαγένης ἀφοῦ τοὺς τοῖς λῃσταῖς ὑπὲρ τῆς ἀπολύσεως παρέστησε τὸ ἀδύνατον τῆς ἀπονομῆς τῆς ἀμνηστείας τοὺς ἐπρότεινε τὰς 25,000 ρῶν καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀναχωρήσεώς των, ἐὰν μὲν διὰ ξηρᾶς δι' ὁμήρων μεταξὺ τῶν ὁποίων νὰ εἶνε καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐὰν δὲ διὰ θαλάσσης τὴν σκέπην τῆς σημαίας Ἀγγλικοῦ πολεμικοῦ πλοίου. Οἱ λῃσταὶ ἦσαν ἀνένδοτοι· ἐζήτησαν ἐν τέλει νὰ συσταθῇ ἔκτακτον κακουργιοδικεῖον ἐν Ὠρωπῷ καὶ ἐκεῖ νὰ τοὺς δικάσῃ μακρὰν ἱσταμένους καὶ ἐνόπλους καὶ εὐθὺς κατόπιν νὰ τοὺς δοθῇ ἡ Β. Χάρις! Τοῦθ' ὅπερ ἦτο ἐπίσης ἀδύνατον! Ὁ Θεαγένης ἀναγγείλας εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀποτυχίαν τῶν διαπραγματεύσεων ἔλαβε τὴν ἐντολὴν ν' ἀποκλείσῃ τοὺς λῃστὰς εἰς Ὠρωπὸν καὶ νὰ τοὺς προτείνῃ πάλιν τοὺς ὡς ἀνωτέρῳ ὅρους καὶ ἐὰν ἀποπειραθοῦν νὰ φύγουν νὰ τοὺς κτυπήσῃ. Διαθέσεις δὲ πρὸς ἄμεσον φυγὴν ἐξ Ὠρωποῦ μετὰ τῶν αἰχμαλώτων εἶχον ἐκδηλώσει οἱ λῃσταὶ εὐθὺς ὡς ἤκουσαν ἀπὸ τὸν Θεαγένην ὅτι πρέπει νὰ μείνουν ἐν Ὠρωπῷ, διότι ἄλλως ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ τηρήσῃ τὴν πρὸς τοὺς Πρεσβευτὰς δοθεῖσαν ὑπόσχεσιν νὰ μὴ τοὺς καταδιώξῃ Τὴν πρωΐαν τῆς ἑπομένης ἔφυγεν ἐξ Ὠρωποῦ ὁ Νόελ καὶ αὐθημερὸν ἐτηλεγράφησεν ἐκ Χαλκίδος πρὸς τὸν Ἄγγλον πρέσβυν ὅτι οἱ λῃσταὶ τὸ ἑσπέρας θὰ εἶνε εἰς Συκάμινον 1)4 μακρὰν τοῦ Ὠρωποῦ, ἐκεῖθεν τοῦ Ἀσωποῦ, καὶ νὰ μὴ τοὺς κτυπήσουν τ' ἀποσπάσματα, διότι δεικνύονται συμβιβαστικώτεροι καὶ θὰ δεχθοῦν νὰ φύγουν δι' ἀγγλικοῦ πλοίου. Καὶ ἔσπευσε μὲν ἡ Κυβέρνησις συμμορφουμένη πρὸς τὴν αἴτησιν τοῦ Ἔρσκιν νὰ διατάξῃ τὸν Θεαγένην νὰ μὴ κτυπήσουν τοὺς λῃστὰς ἐξερχομένους τοῦ Ὠρωποῦ, ἀλλὰ νὰ τοὺς ἀποκλείσουν εἰς Συκάμινον· δυστυχῶς ἡ διαταγὴ ἔφθασε πολὺ ἀργά· καθ' ἃς ὥρας διεξήγοντο αἱ μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Χαλκίδος καὶ Ὠρωποῦ τηλεγρ. συνεννοήσεις τὸ αἱματηρὸν δρᾶμα τῆς σφαγῆς τῶν τεσσάρων ἀτυχῶν ξένων ἐξετυλίσσετο ὑπὸ τὰς φρικοδεστέρας συνθήκας καὶ ὑπὸ τὰς ἑξῆς περιστάσεις:

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΦΑΓΗΝ

Ἐνέργειαι τοῦ Θεαγένους πρὸς ἀποκλεισμὸν

Ὁ συνταγματάρχης Θεαγένης ἅμα ὡς ἔλαβε περὶ τὰ ἐξημερώματα τῆς 9ης Ἀπριλίου εἰς Μαρκόπουλον τὴν διαταγὴν τῆς Κυβερνήτεως περὶ ἀποκλεισμοῦ τῶν λῃστῶν εἰς Ὠρωπὸν ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν τὴν 6 π.μ. καὶ περὶ τὴν 11 π.μ. ἔφθασεν εἰς Σάλεσι ἵνα συνεννοηθῇ μὲ τὸν ἐκεῖ λοχαγὸν Ἀποστολίδην καὶ μὲ τὸν ἐν Σχηματάρι λοχαγὸν Λιακόπουλον, πρὸς ὃν ἔγραψε μὲ ὅλην τὴν δύναμίν του νὰ σπεύσῃ εἰς Σάλεσι (ἀπέχον τοῦ Ὠρωποῦ 2 1]2 ὥρας) ἵνα ἐκεῖθεν σπεύσουν εἰς Ὠρωπόν, ὅπως οὕτω δι' ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλειτέρας δυνάμεως (ἦτο ἐν ὅλῳ μία διλοχία 300 ἄνδρες) καὶ ἐξ ὅλων τῶν σημείων ἀποκλείσουν τὸν Ὠρωπόν. Ἀλλ' ἐνῷ ὁ Θεαγένης ἀνέμενεν ἐν Σάλεσι τὴν ἄφιξιν τοῦ Λιακοπούλου καταφθάνει ἐκεῖ ὁ χωρικὸς Σταῦρος Λιάτης, Σαλεσιώτης, ὁ ὁποῖος εἶχε σταλῇ ὑπὸ τοῦ λοχαγοῦ Ἀποστολίδη ἵνα κατοπτεύσῃ τὰς κινήσεις τῶν λῃστῶν καὶ τὸν πληροφορεῖ ὅτι οἱ λῃσταὶ ἑτοιμάζονται νὰ μεταβῶσιν εἰς Συκάμινον. Ὁ Θεαγένης τότε ἔσπευσε νὰ ἐκκινήσῃ καὶ μετὰ μόνης τῆς δυνάμεως τοῦ Ἀποστολίδου δι' Ὠρωπὸν ἵνα προλάβῃ τὴν ἐκεῖθεν ἔξοδον τῶν λῃστῶν, συγχρόνως δὲ ἔγραψεν εἰς τὸν Λιακόπουλον νὰ μὴ ἔλθῃ εἰς Σάλεσι ἀλλὰ νὰ καταλάβῃ θέσεις εἰς Συκάμινον.

Ἐνῷ δὲ ταῦτα ἐνήργει ὁ Θεαγένης περὶ τὴν 11 π. μ, τί ἔπραττον οἱ λῃσταὶ ἐν Ὠρωπῷ, ὁπόθεν εἶχεν ἤδη ἀναχωρήσει καὶ ὁ Νόελ, ὡς ἐξετέθη ἀνωτέρω ἀπὸ τῆς 8ης π. μ. τῆς ἰδίας ἡμέρας;

Φυγὴ τῶν λῃστῶν ἐξ Ὠρωποῦ

Οἱ λῃσταὶ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν Θεαγένους καὶ Νόελ ἐξ Ὠρωποῦ δὲν εἶχον πλέον ἄλλον μάρτυρα τῶν πράξεών των ἀπὸ τὸν διερμηνέα Ἀνεμογιάννην. Καθ' ἃ δὲ οὗτος κατέθεσεν εἰς τὴν ἀνάκρισιν οἱ λῃσταὶ ἐζήτησαν νὰ φύγουν ἐξ Ὠρωποῦ μετὰ τῶν αἰχμαλώτων εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκεῖθεν ἀναχώρησιν τοῦ Νόελ. Ὁ Ἔρμπερτ τότε — ὁ γραμματεὺς τῆς Ἀγγλικῆς πρεσβείας— προσεπάθησε νὰ τοὺς μεταπείσῃ λέγων ὅτι δὲν ἦτο καλὸν νὰ κινηθῶσι διότι θὰ κτυπηθῶσι μὲ τοὺς στρατιώτας, τὸ ὁποῖον ὅμως οἱ λῃσταὶ δὲν παρεδέχοντο ὡς πιθανόν, διότι οὐδεμίαν ἕως τότε εἶχον εἴδησιν περὶ προσεγγίσεως πολυαρίθμου στρατιωτικῆς δυνάμεως· τέλος δὲ ἀφοῦ θερμῶς τοὺς παρεκάλεσαν οἱ αἰχμάλωτοι, οἱ λῃσταὶ ἐφάνησαν ὅτι συνήνεσαν νὰ μείνωσιν ἐν Ὠρωπῷ ἕως οὗ φθάσῃ ἀπάντησις τις ἐξ Ἀθηνῶν καὶ οἱ δυστυχεῖς ξένοι ἀνεθάρρησαν τότε διότι ἦσαν βέβαιοι ὅτι ἐὰν κατωρθοῦτο ἡ παραμονή των ἐν Ὠρωπῷ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην οἱ λῃσταὶ ἐξ ἀνάγκης θὰ ἐνεδίδον· δυστυχῶς ἡ κρυφὴ αὐτὴ χαρὰ τῶν αἰχμαλώτων ἡ ὁποία ὡς μία ἀκτὶς ἐν μέσῳ χειμῶνος ἐφώτισε τὰ μέτωπά των ἦτο ἡ τελευταῖα ἀκλαμπὴ τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ζωῆς! Μετὰ τινα ὥραν οἱ ἀρχιλῃσταὶ μετέβαλαν αἰφνιδίως γνώμην καὶ διέταξαν ἀποτόμως.

— *Ἐμπρὸς τὰ σάγια* (δηλ. τὰς ἀποσκευάς) *νὰ φύγουμε!*

Ματαίως ἀπέβησαν αἱ νέαι παρακλήσεις τῶν αἰχμαλώτων. *Οἱ λῃσταὶ ἐξαγριωμένοι καὶ ἀπειλοῦντες τοὺς ἠνάγκασαν νὰ θέσωσιν ὅπως—ὅπως τὰς ἀποσκευάς των ἐπὶ ἑνὸς ἵππου καὶ νὰ τοὺς ἀκολουθήσωσιν πεζῇ διὰ μέσῳ βορβορώδους ἐκ τῆς βροχῆς ἐδάφους εἰς τὸ χωρίον Συκάμινον.*

Εἰς τὸ χωρίον τοῦτο μολονότι ἀπεῖχε ἓν τέταρτον περίπου τῆς ὥρας τοῦ Ὠρωποῦ οἱ λῃσταὶ μετὰ τῶν αἰχμαλώτων ἔφθασαν μετὰ μίαν ὥραν καὶ ἡμίσειαν ἕνεκα τῆς βροχῆς καὶ τῆς πλημμύρας τοῦ Ἀσωποῦ, τὸν ὁποῖον ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ διαβῶσιν ἵνα φθάσωσιν εἰς τὸ Συκάμινον, ὅπου καὶ κατέλυσαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ παρέδρου Ἰω. Τσεβελέκου.

Ὅπου ὁ Θεαγένης πληροφορεῖται τὴν φυγὴν τῶν λῃστῶν

Ἐνῷ λοιπὸν οὕτω οἱ λῃσταὶ μετὰ τῶν αἰχμαλώτων φθάσαντες εἰς Σικάμινον εἶχον καταλύσει εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ παρέδρου τοῦ χωρίου, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, Ἰω. Τσεβελέκου ἡ ὑπὸ τὸν Θεαγένην καὶ τὸν Ἀποστολίδην στρατιωτικὴ δύναμις οὐδὲν ἀκόμη γνωρίζουσα περὶ τῆς ἀναχωρήσεως τῆς συμμορίας ἐξ Ὠρωποῦ καὶ τῆς μεταστάθμευσεώς της εἰς Συκάμινον ἐβάδιζεν ἐν πάσῃ ταχύτητι πρὸς τὸν Ὠρωπὸν ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι ἤθελε προλάβει ἐκεῖ ἀκόμη τοὺς λῃστὰς καὶ ἐμποδίσῃ τὴν ἐκεῖθεν ἀναχώρησίν των. Ἐνῷ ὅμως ἡ στρατιωτικὴ δύναμις ἐπορεύετο οὕτω πρὸς τὸν Ὠρωπὸν περὶ τὴν 3 μ. μ. ὥραν (9ης Ἀπριλίου) συνήντησεν καθ' ὁδὸν χωρικούς, παρὰ τῶν ὁποίων ἐπληροφορήθη ὅτι οἱ λῃσταὶ εἶχον ἤδη φύγει ἐξ Ὠρωποῦ μετὰ τῶν αἰχμαλώτων καὶ ὅτι κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν εὑρίσκοντο εἰς τὸ χωρίον Σικάμινον.

Ὁ συνταγματάρχης Θεαγένης λαβὼν τὰς πληροφορίας ταύτας ἠναγκάσθη ἀμέσως ν' ἀλλάξῃ πορείαν καὶ μετὰ τῆς ὑπ' αὐτὸν στρατιωτικῆς δυνάμεως διηυθύνθη ἐν πάσῃ σπουδῇ πρὸς τὸ Συκάμινον, ἐλπίζων ν' ἀποκλείσῃ ἐκεῖ τοὐλάχιστον τοὺς λῃστάς. Ἤλπιζεν δὲ ὅτι θὰ ἐπετύγχανεν τὸν ἀποκλεισμὸν εἰς Συκάμινον διότι ὑπελόγιζεν καὶ ἐπὶ τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν τοῦ λοχαγοῦ Λιακοπούλου πρὸς τὸν ὁποῖον εἶχεν ἤδη διαβιβάσῃ νεωτέραν διαταγὴν νὰ μὴ ἀπέλθῃ ἀπὸ τὸ Συκάμινον ἀλλὰ νὰ καταλάβῃ τὰς πέριξ αὐτοῦ ἐπικαίρους θέσεις.

Ὅπου ὁ Τάκος μὲ τὸ τηλεσκόπιον διακρίνει τοὺς στρατιώτας

Οἱ λῃσταὶ εἰς τὸ Συκάμινον δὲν ἔμειναν διόλου ἡσυχοι· φοβούμενοι καταδίωξιν εἶχον τοποθετήσει *καραούλια* εἰς τὰς ὑψηλοτέρας τοῦ χωρίου θέσεις ἵνα ἐπισκοπῶσι τὰ πέριξ, ὁ ἴδιος δὲ ἀρχιλῃστὴς ὁ Τάκος δὲν ἔφευγεν ἀπὸ τὸ παράθυρον τῆς οἰκίας τοῦ Τσεβελέκου, ὅπου κατέλυσαν, παρατηρῶν τὰς πρὸς τὸ χωρίον διευθύνσεις μὲ δυνατὸν τηλεσκόπιον.

Ὁποία δὲ ὑπῆρξε ἡ ὀργὴ ἀλλὰ καὶ ἡ *τρομάρα* ὑφ' ἧς κατελήφθη ὁ Τάκος ὅταν μετά τινα ὥραν διὰ τοῦ τηλεσκοπίου του διέκρινε μακρόθεν τὸν στρατὸν ἐκεῖθεν ἀκόμη τοῦ Ἀσωποῦ ποταμοῦ διευθυνόμενον πρὸς τὸ Συκάμινον. Ἡ συμμορία ὅλη ἀναστατώθη εἰς τὴν στιγμὴν καὶ ἔδραξε τὰ ὅπλα, ὕβρεις δὲ καὶ ἀπειλὰς ἐξέφεραν οἱ λῃσταὶ κατὰ τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν ἀτυχῶν αἰχμαλώτων. Μάτην ὁ πάρεδρος τοῦ χωριοῦ Τσεβελέκος καὶ ὁ Ἀνεμογιάννης ἱκέτευσαν τοὺς λῃστὰς νὰ καταπραϋνθῶσι διότι ὁ στρατὸς δὲν θὰ τοὺς κτυπήσῃ, μάταιαι ἀκόμη ἀπέβαινον καὶ αἱ παρακλήσεις, αἱ διὰ τῶν βλεμμάτων μᾶλλον ἢ διὰ τῶν λόγων τῶν αἰχμαλώτων πρὸς τοὺς θηριώδεις λῃστάς. Οἱ ἀρχηγοὶ τῆς συμμορίας ἰδίως ἐλύσσων ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τοῦ στρατοῦ ἐνῷ συγχρόνως φόβος κατελάμβανε αὐτοὺς πρὸ ἐπικειμένου κινδύνου καὶ τῆς ἰδικῆς των καταστροφῆς.

Ἡ τελευταία ἀπειλὴ τοῦ Τάκου

Οἱ δυστυχεῖς αἰχμάλωτοι ἔβλεπον ὀφθαλμοφανῶς ὅτι ἡ τελευταία των ὥρα ἐσήμαινε. Αἱ ἀπαισιόδοξοι προβλέψεις των ὅτι ὁ θάνατος ἦτο ἄφευκτος ἐν περιπτώσει συγκρούσεως μετὰ τοῦ στρατοῦ ἐπλησίαζον φεῦ! νὰ ἐκπληρωθῶσιν. Κατεπτοημένοι πρὸ τοῦ ἀκονισμένου φασγάνου τῶν λῃστῶν δὲν ἠδυνήθησαν δυστυχῶς νὰ κρατήσωσι ὅλην τὴν ψυχραιμίαν καὶ νὰ ἐπωφεληθῶσι τῆς παραζάλης καὶ τοῦ πανικοῦ σχεδὸν ὁ ὁποῖος εἶχε καταλάβει τοὺς λῃστὰς ἵνα διαφύγωσι ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τῶν τεράτων καὶ σωθῶσι ἀκριβῶς κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ ἀπειλουμένου τέλους των. Αἴφνης ὁ Τάκος ἐξαγριωμένος πρὸ τῆς θέας τῶν ὁλοὲν καὶ πλησιαζόντων εἰς τὸ χωρίον στρατιωτῶν παραγγέλλει τὸν Τσεβελέκον καὶ τὸν Ἀνεμογιάννην νὰ μεταβῶσιν ἀμέσως εἰς προϋπάντησιν τῶν στρατιωτῶν καὶ εἰδοποιήσωσιν αὐτοὺς νὰ σταματήσουν διότι ἄλλως ἤθελε σφάξει τοὺς αἰχμαλώτους.

Ὁ Τσουβελέκος καὶ ὁ Ἀνεμογιάννης ἐννοεῖται δὲν ἔχασαν στιγμήν· δρομαῖοι ἐξῆλθον τοῦ χωρίου καὶ ἐπρόφθασαν τοὺς στρατιώτας καθ' ἣν στιγμὴν οὗτοι προσεπάθουν νὰ διαβῶσι τὸν ποταμόν. Ἰδόντες δὲ τὸν συνταγματάρχην Θεαγένην τοῦ ἀνεκοίνωσαν ἀμέσως τὴν αἴτησιν καὶ τὴν ἀπειλὴν τῶν λῃστῶν. Ὁ δὲ Θεαγένης παρήγγειλε εἰς τὸν Ἀνεμογιάννην «νὰ τρέξῃ καὶ εἰδοποιήσῃ τοὺς λῃστὰς νὰ μείνωσιν εἰς τὸ χωρίον καὶ θὰ εἶνε ἀνενόχλητοι διότι ὁ στρατὸς ἔχει διαταγὴν νὰ μὴ τοὺς κτυπήσῃ».

Οἱ λῃσταὶ φεύγοντες πρὸς τὸ Δήλεσι

Ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμὴν ἐδίδετο ἡ ἐντολὴ αὕτη, οἱ λῃσταὶ ἐφάνησαν μακρὰν τοῦ χωρίου, διότι μόλις ἔδωκαν τὴν παραγγελίαν εἰς τὸν Τσεβελέκον καὶ τὸν Ἀνεμογιάννην καὶ ἐδόθησαν εἰς φυγὴν μετὰ τῶν αἰχμαλώτων διευθυνόμενοι εἰς Δήλεσι, χωρὶς ν' ἀναμένωσιν τὴν ἐπιστροφὴν Τσεβελέκου καὶ Ἀνεμογιάννη. Καὶ διὰ τοῦτο ὁ τελευταῖος ἔδειξε δισταγμόν τινα ἂν ἠδύνατο νὰ τοὺς προφθάσῃ, ἀλλ' οὐχ' ἧττον διηυθύνθη μετὰ τοῦ Τσεβελέκου εἰς τὸ χωρίον, καὶ ἐκεῖθεν πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῶν λῃστῶν, οἵτινες ἤδη εἶχον ἀπομακρυνθῆ βαδίζοντες, ὡς εἴπομεν, πρὸς τὸ Δήλεσι, διηρημένοι εἰς δύο ὁμάδας, ἐξ ὧν ἡ μὲν ὑπὸ τὸν ἀρχιλῃστὴν Χρῆστον Ἀρβανίτην ἔσυρε τοὺς αἰχμαλώτους Ἔρμπερτ καὶ Λοῦδ ἡ δὲ ὑπὸ τὸν ἀρχιλῃστὴν Τάκον τοὺς ἄλλους δύο, ἤτοι τὸν Βάϋνερ καὶ τὸν γραμματέα τῆς Ἰταλικῆς πρεσβείας Βοῦλ.

Οἱ πρῶτοι ἀκροβολισμοὶ

Οἱ στρατιῶται ἐν τῷ μεταξὺ διελθόντες μετὰ δυσκολίας τὸν ποταμὸν ἐπροχώρουν πρὸς τοὺς λῃστάς, καὶ οἱ μᾶλλον ταχύποδες αὐτῶν ἠδυνήθησαν νὰ πλησιάσωσι πρὸς αὐτούς· πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ στρατὸς τότε μόλις εἶχεν ὁπλισθῆ δι' ὅπλων νέου συστήματος δηλ. τῶν Σασεπῶ τῶν ὁποίων αἱ πρῶται, αἱ παρθένοι βολαί, ἦτο πεπρωμένον φεῦ! νὰ ριφθῶσι κατὰ λῃστῶν καὶ δὴ ὑπὸ τοιαύτας ἀλγεινὰς περιστάσεις, ἐνῷ οἱ λῃσταὶ ἦσαν ἀκόμη ὡπλισμένοι μὲ τὰ παλαιὰ ἐμπροσθογεμῆ ὅπλα. Οἱ λῃσταὶ ἐν τοσούτῳ φεύγοντες ἐπυροβόλουν κατὰ τῶν στρατιωτῶν πότε ἀραιὰ πότε πυκνὰ ἵν' ἀναχαιτίσωσι τὴν ὁρμὴν καὶ κερδίσωσιν αὐτοὶ ἔδαφος· οἱ δὲ στρατιῶται ἀφ' ἑτέρου ἔχοντες αὐστηρὰς διαταγὰς νὰ μὴ προσβάλουν τοὺς λῃστὰς δὲν ἀντεπυροβόλουν κατ' αὐτῶν· ποῦ καί που μόνον ἐρρίπτετο πυροβολισμός τις ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἀσκόπως καὶ πρὸς ἐκφοβισμὸν τῶν λῃστῶν· διέτρεχεν ἄλλως τε τὸν κίνδυνον οἱ στρατιῶται πυροβολοῦντες κατὰ τῶν λῃστῶν νὰ κτυπήσωσι καὶ τοὺς αἰχμαλώτους. Ἐλησμονήσαμεν νὰ προσθέσωμεν ὅτι οἱ λῃσταὶ φεύγοντες ἀπὸ τὸ Συκάμινον παρέλαβον μεθ' ἑαυτῶν διὰ τῆς βίας χωρικούς τινας καὶ βλαχοποιμένας, τοὺς ὁποίους ἐπὶ ἀρκετὴν ὥραν εἶχον προτάξει ὡς ζωντανὸν πρόχωμα κατὰ τῶν στρατιωτῶν. Μετά τινα ὅμως ὥραν οἱ χωρικοὶ καὶ οἱ ποιμένες ἀφέθησαν ἐλεύθεροι, ἐναπέμειναν δὲ μόνον οἱ αἰχμάλωτοι ἀναγκαζόμενοι νὰ τρέχωσι μετὰ τῶν λῃστῶν. Ἕκαστος ἐκ τῶν τεσσάρων ἀτυχῶν αἰχμαλώτων ἔτρεχεν ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν, ἐκ τοῦ σύνεγγυς βιαζόντων καὶ ἀπειλούντων αὐτοὺς νὰ τρέχωσιν.

Ἡ σφαγὴ τῶν αἰχμαλώτων.— Οἱ λῃσταὶ φονεύοντες πρῶτον τὸν Ἔρμπερτ

Οὕτω λοιπὸν οἱ λῃσταὶ φεύγοντες ἐπλησίαζον ἤδη τὸ Δήλεσι, καταδιωκόμενοι παρὰ πόδας ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, οἵτινες προσεπάθουν νὰ τοὺς προφθάσουν καὶ τοὺς ἀνακόψουν τὴν περαιτέρω προέλασιν. Ὅτε αἴφνης ἠκούσθη ἔκ τινος λόφου κραυγὴ δυνατὴ στρατιωτῶν:

ΣΦΑΖΟΥΝ ΤΟΥΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥΣ

Πράγματι κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν οἱ στρατιῶται εἶδον τὸν αἰχμάλωτον Ἔρμπερτ τὸν ἀτυχῆ γραμματέα τῆς Ἀγγλικῆς πρεσβείας θηριωδῶς κρεουργούμενον ὑπὸ τῶν φυλασσόντων αὐτὸν δύο λῃστῶν. Ὁ εἷς ὀνόματι Ἰωάν. Γιάνναρης ἢ Γερογιάννης ἀνασύρας τὸ γιαταγάνι του τὸ κατέφερε μεθ' ὁρμῆς κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀτυχοῦς Ἄγγλου, ἐνῷ συγχρόνως ὁ ἕτερος λῃστὴς ὁ Γεώργιος Καταραχιᾶς ἔχωνε βαθειὰ εἰς τὰς ὠμοπλάτας τὴν πλατεῖαν του μάχαιραν. Ὁ δυστυχὴς Ἔρμπερτ ἐσωριάζετο κάτω πλέων εἰς τὸ αἷμα του καὶ οἰμώζων. Τὸ τέλος τῆς ἀγρίας, τῆς φρικώδους τραγωδίας ἤρχιζε πλέον. Οἱ λῃσταὶ βλέποντες τὸ ἀδύνατον πλέον τῆς σωτηρίας των ἐφ' ὅσον ἔσυρον καὶ τοὺς αἰχμαλώτους οἱ ὁποῖοι ἐξηντλημένοι δὲν ἠδύναντο πλέον νὰ τοὺς ἀκολουθήσουν εἰς τὴν ὁρμητικὴν φυγήν των ἔθεσαν ἀμέσως εἰς ἐνέργειαν τὴν θηριώδη ἀπόφασιν των νὰ σφάξουν τοὺς αἰχμαλώτους. Καὶ πρῶτον θῦμα τῆς θηριωδίας των ἔπιπτε ὁ Ἔρμπερτ.

Ο ΛΟΥΔ ΣΦΑΖΕΤΑΙ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

Οἱ στρατιῶται πρὸ τοῦ φοβεροῦ θεάματος τῆς σφαγῆς ἐξεμάνησαν κυριολεκτικῶς. Καὶ μία βοὴ ἀνηλεοῦς, ἀνοικτίρμονος ἐκδικήσεως ἀνεδόθη αἴφνης τρομερὰ ἀπὸ τὰς τάξεις των.

Ἀλλὰ δὲν εἶχον προφθάσει ἀκόμη οἱ στρατιῶται νὰ συνέλθουν ἐκ τῆς πρώτης καταπλήξεως πρὸ τοῦ αἵματος τοῦ Ἔμπερτ, οὐδὲ νὰ ρίψωσι τὴν πρώτην βολήν των, καὶ εἰς ἀπόστασιν τεσσαράκοντα μόλις βημάτων ἀπὸ τῆς θέσεως τῆς σφαγῆς τοῦ Ἔρμπερτ οἱ λῃσταὶ ἐφόνευον ἀγρίως δεύτερον ἐκ τῶν αἰχμαλώτων τὸν Ἄγγλον δικηγόρον Λοῦδ. Ὡς ἐκ συνθήματος οἱ φυλάσσοντες αὐτὸν λῃσταὶ ἐξεκένωσ

Ἴδε ἀρχὴν τῆς Ἱστορίας τοῦ Δήλεσι ἀπὸ τοῦ φύλλου τῆς 13 Ἀπριλίου.

κατὰ τοῦ ἀτυχοῦς Λόϋδ τὰ πιστόλια των, αὐτὸς δὲ κατέπιπτε νεκρός.

Η ΛΥΣΣΩΔΗΣ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ

Οἱ στρατιῶται τότε ἕξαλλοι ἐξώρμησαν κατὰ τῶν τεράτων. Μὲ τὰ Σασεπὼ ἤρχισαν πυκνὸν πῦρ κατὰ τῶν λῃστῶν οἱ ὅποῖοι ἅπαξ πυροβολήσαντες δὲν ἐπρόλαβαν νὰ ξαναγεμίσουν τὰς καραμπίνας των. Οἱ στρατιῶται ἀλλαλάζοντες ἐπέπεσαν ἀκράντοι ἐπὶ τῶν λῃστῶν οἱ ὅποῖοι οὐδεμίαν ἀντίστασιν δυνάμενοι ν' ἀντιτάξωσι ἔφευγον-ἔφευγον προσπαθοῦντες νὰ σώσωσι τὰς κεφαλάς των. Ἀλλ' αἱ σφαῖραι τῶν στρατιωτῶν ὑπῆρξαν θανάσιμοι. Τὰ Σασεπὼ ἐθαυματούργησαν. Εἰς διάστημα μιᾶς σχεδὸν ὥρας τὸ ἥμισυ τῆς συμμορίας εἶχεν ἐξοντωθῆ. Ἑπτὰ ἐκ τῶν λῃστῶν ἐφονεύθησαν ἐπὶ τόπου καὶ εἰς ἠχμαλωτίσθη τραυματίας. Ἅπαντες δὲ ἀνῆκον εἰς τὴν ὁμάδα τοῦ ἀρχιλῃστοῦ Χρήστου Ἀρβανιτάκη, ὁ ὁποῖος εὑρέθη μεταξὺ τῶν φονευμένων.

Ἡ σφαγὴ τῶν δύο ἄλλων αἰχμαλώτων

Ἡ καταδίωξις τῆς ὑπολειπομένης συμμορίας ἐξηκολούθησεν μέχρι τῆς νυκτός, δυστυχῶς ἄνευ ἀποτελέσματος. Οἱ ὑπὸ τὸν Τάκον ἕνεκεν τῆς ἑσπέρας ἠδυνήθησαν νὰ διαφύγωσι ἀσφαλῶς. Κατὰ τὴν πρόοδον δὲ τῆς καταδιώξεως οἱ στρατιῶται εὗρον κατὰ γῆς φονευμένους καὶ τοὺς δύο ἄλλους δυστυχεῖς αἰχμαλώτους τὸν Ἄγγλον Βάϊνερ καὶ τὸν Ἰταλὸν Βόϋλ, φέροντας τραύματα διὰ σφαιρῶν. Ὁ Βόϋλ ἔφερε δύο θανάσιμα τραύματα εἰς τὸ ὑπογάστριον. Ὁ Βάϋνερ ἐφονεύθη τελευταῖος ὅλων, διότι ὁ νεκρός του εὑρέθη παρὰ τὴν Τανάγραν (Σχηματάρι) μίαν ὥραν σχεδὸν μακρὰν τοῦ Δήλεσι. Ὁ Βάϋνερ εὐρωστότερος καὶ νεώτερος τῶν ἄλλων ἠδυδήθη ν' ἀκολουθήσῃ τοὺς λῃστὰς τρέχοντας ἐπὶ μακρότερον διάστημα, φαίνεται δὲ ὅτι παρὰ τὸ Σχηματάρι ἀπέκαμεν καὶ δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ καὶ τότε οἱ λῃσταὶ τὸν ἐφόνευσαν μὲ μίαν σφαίραν ἡ ὁποία τοῦ διέτρησε τὴν καρδίαν.

Ἀφήγησις αὐτόπτου μάρτυρος τῆς φοβερᾶς σφαγῆς

Ἰδοὺ δὲ πῶς ἀφηγεῖται τὰ τῆς συμπλοκῆς ὁ Σκῶτος μηχανικὸς τῆς «Ἀφροέσσης» ἥτις ταυτοχρόνως ἔπλεεν παρὰ τὸ Δήλεσι ἐπανακάμπτουσα ἐκ Χαλκίδος εἰς Ὠρωπόν.

*«Περὶ τὴν 4 1)2 μ. μ. εἴχαμεν πλησιάσει πρὸς τὸ Δήλεσι ὅτε παρατηρήσαμεν εἰς τινα ράχην στρατιώτας διῃρημένους εἰς μικρὰ ἀποσπάσματα, βαδίζοντας πότε ταχέως καὶ πότε ἀργά, ἐστράφημεν πρὸς τὸ Δήλεσι καὶ ἠκούσαμεν πυροβολισμοὺς, δὲν διεκρίναμεν ὅμως ὑπό τινων ἐρρίφθησαν, ἀλλὰ μετὰ πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας ἐφθάσαμεν ἀπέναντι τοῦ Δήλεσι καὶ τότε εἴδαμεν τοὺς λῃστὰς τοὺς ὁποίους διεκρίναμεν ἐκ τῶν ἐνδυμάτων, καὶ οἱ μὲν ἐβάδιζον πρὸς τὰ κάτω, **μὴ ἔχοντες κανένα αἰχμάλωτον**, (τοὺς εἶχαν ἤδη ξεκάμει) οἱ δὲ τρεῖς πρὸς τ' ἄνω βαδίζον τες εἶχον καὶ δύο αἰχμαλώτους οὓς διεκρίνομεν ἐκ τῶν ἐνδυμάτων καὶ οἵτινες, ὡς εἶδον κατόπιν ἦσαν ὁ Β' ϋνερ καὶ ὁ Βόϋλ, ἔτρεχον δὲ καὶ οἱ αἰχμάλωτοι ὀλίγοι καὶ μάλιστα ὁ Βάϋνερ παρετήρησα ὅτι προεπορεύετο ἀπὸ τοὺς λῃστὰς· τότε εἶδον ὅτι ἐτουφεκίζοντο ἀμοιβαίως οἵ,τε λῃσταὶ καὶ οἱ στρατιῶται, ἰδίως ὅμως πολλὰ ὅπλα ἐρρίφθησαν κατὰ τῶν λῃστῶν οἵτινες ἐβάδιζον παραλλήλως πρὸς τὰ παράλια τοῦ Δήλεσι καὶ παρ' αὐτῶν τῶν λῃστῶν κατὰ τῶν στρατιωτῶν. Ὡς πρὸς τοὺς ἐπάνω βαδίζοντας στρατιώτας, δὲν ἠδυνάμην νὰ διακρίνω ἀκριβῶς πῶς ἐτουφεκίζοντο· διέκρινα μόνον ὅτι ἕως δέκα λεπτὰ τῆς ὥρας ἐβάδιζον ἀμφότεροι οἱ αἰχμάλωτοι Βάϋνερ καὶ Βόϋλ, καὶ ἔπειτα πλέον δὲν τοὺς ἔβλεπον, ἐκ τῆς θέσεως ὅμως εἰς ἣν εὑρέθησαν κατόπιν τὰ πτώματα αὐτῶν ἐννόησα ὅτι εἶχον φονευθῆ. Δὲν γνωρίζω ἂν ἐφονεύθησαν ὑπὸ στρατιωτῶν ἢ λῃστῶν, ὡς ἐπίσης τίνες ἐφόνευσαν τὸν Ἔρμπερτ καὶ τὸν Λόϋδ· ὅταν ὅμως τοὺς ἔφεραν ἐπὶ τοῦ πλοίου κατὰ τὴν πέμπτην καὶ ἡμίσειαν ὥραν μ. μ. ἐκ τῶν παρατηρήσεών μου ἐννόησα ὅτι ὁ Ἔρμπερτ εἶχε φονευθῆ πρότερον καὶ ὁ Λόϋδ κατόπιν διότι οὗτος ἦτο ζεστότερος τοῦ πρώτου. Εἰς τὸ πλοῖον μετέφεραν πρῶτον τὸν Ἔρμπερ καὶ μετ' ὀλίγον τὸν Λόϋδ, καὶ τὸν πληγωμένον λῃστὴν Ἀλέξην ὅστις καθ' ἃ ἤκουσα φημιζόμενον ἐντὸς τοῦ πλοίου ἦτον ὁ φονεὺς τοῦ Ἔρμπερτ, τὸ ἱππικὸν δὲν εἶδον νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τὴν συμπλοκὴν διότι εἰς τμέρος ὅπου ἵστατο δὲν ἐφάνη καπνὸς πυροβολισμῶν».*

Οἱ φονευθέντες λῃσταὶ

Οἱ κατὰ τὴν συμπλοκὴν φονευθέντες λῃσταὶ ἦσαν οἱ ἑξῆς :

Χρῆστος Ἀρβανιτάκης, λῃσταρχος, Ἰωάννης Γιάνναρης, ἢ Γερογιάννης, Γεώργιος Καταραχιᾶς *(οἵτινες εἶνε οἱ πρῶτοι φονεύσαντες τὸν Ἔρμπερτ ὡς μὴ δυνηθέντα νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ εἰς τὴν φυγὴν)* Σωτήριος Ζώμας, Ἰωάννης Φαρμάκης, Ἠλίας Σταθάκης καὶ Μῆτρος Τσακανίκας.

Ἐκ τούτων ὁ Χρῆστος Ἀρβανιτάκης, ὁ Γιάνναρης ὡς καὶ ὁ λῃστὴς Ἀλέξης Χειμάρας τραυματισθέντες κατὰ τὸ Δήλεσι καὶ μὴ δυνάμενοι ἐκ τῶν τραυμάτων νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν φυγὴν ἐκρύβησαν εἰς τοὺς παρακειμένους σχοίνους, ἐφονεύθησαν ὅμως ἀνακαλυφθέντες ταχέως ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν. Ἐκ τούτων ὁ μὲν Χρῆστος Ἀρβανιτάκης ὡς καὶ ὁ Γιάνναρης καίτοι τραυματισμένοι ἐπυροβόλησαν ἐκ τοῦ συστάδην ἄνευ εὐτυχῶς ἀποτελέσματος κατὰ τῶν στρατιωτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀντιπυροβολήσαντες τοὺς ἐφόνευσαν, παρεδόθη ὅμως ἄνευ ἀντιστάσεως ὁ Ἀλέξιος Χειμάρας, ὅστις ἐπιβιβασθεὶς ἐπὶ τῆς «Ἀφροέσσης» μετεφέρθη εἰς Χαλκίδα.

Αἱ ἑπτὰ κεφαλαὶ τῶν λῃστῶν εἰς τὸ Πολύγωνον

Αἱ κεφαλαὶ τῶν ἑπτὰ λῃστῶν ἐκομίσθησαν εἰς Ἀθήνας τὴν νύκτα τοῦ Μεγάλου Σαββάτου καὶ ἐξετέθησαν εἰς τὸ πεδίον τοῦ Ἄρεως παρὰ τὴν παστάδα ὅπου ἐπαιάνιζεν ἡ μουσικὴ καὶ πρὸ τοῦ ἐκεῖ τότε ἀνεγειρομένου ναοῦ. Αἱ κεφαλαὶ ἦσαν κρεμασμέναι ἐκ τῆς κόμης ἀπὸ ἐκριώματος σχηματίζοντος Π, ἐφ' ἑκάστης δὲ αὐτῶν ἦτο γεγραμμένον ἐπὶ χάρτου τὸ ὄνομα τοῦ λῃστοῦ.

Ἐπὶ τῶν χαρτίνων τούτων πινάκων ἀνεγινώσκοντο τὰ ἑπόμενα ἑπτὰ ὀνόματα Χρῆστος Ἀρβανιτάκης λῃσταρχος, Ἰωάννης Φερμάνης ἢ Ταντζιλάνας, Μπαρμπαγιάννης ἢ Χορμόβας, Ἠλίας Σταθάκης, Δημήτριος Τσακανίκας, Καταραχιᾶς, Σωτήριος Ζώμας (ἐξ Ἁγίων Θεοδώρων τῶν Θηβῶν).

Ἡ πρώτη τῶν κεφαλῶν ἦτο τοῦ ἑνὸς τῶν δύο ἀρχιλῃστῶν Ἀρβανιταίων. Τινὲς τῶν κεφαλῶν ἔφερον τραύματα ἐκ ζίφους. Μολονότι δὲ ἡ ἔλλειψις ὀφθαλμῶν ζώντων πολὺ ἀφῄρει ἀπὸ τῆς φυσιογνωμίας τὰ πρόσωπα καὶ τὴν φρίκην μᾶλλον προὐκάλουν ἢ τὸν φόβον· τὰ κρανία ἦσαν σχετικῶς μικρά, πᾶσαι δὲ αἱ κεφαλαὶ πωγωνοφόροι, ἐκτὸς τῆς τοῦ Καταραχιᾶ, ἥτις ἦτο στρογγύλη καὶ μᾶλλον εὐσαρκος τῶν ἄλλων.

Μακρύτερον πώγωνα ἔφερεν ἡ κεφαλὴ τοῦ Χορμόβα, ὁ ὁποῖος ἦτο ὁ πρεσβύτερος τῶν φονευθέντων, τούτου δὲ καὶ ἡ φυσιογνωμία ἦτο ἡ μᾶλλον φοβερὰ καὶ ἀποτρόπαιος. Ὁ λῃστὴς οὗτος ἦγεν ἡλικίαν ὑπὲρ τὰ 50 ἔτη, ἦτο δὲ ἀρχαιότερος εἰς τὸ ἐπάγγελμά του καὶ ἐχρησίμευεν ὡς ὁ καταλυματίας τῶν ἄλλων λῃστῶν τῆς συμμορίας ταύτης.

Αἱ κόμαι ὅλων ἦσαν μελαναὶ καὶ μακραί, τὸ δὲ χρῶμα τῶν κεφαλῶν προσόμοιον ἐκ τῆς ἀρχομένης ἀποσυνθέσεως πρὸς τὸ τῶν ἐρυθροδέρμων ἀγρίων.

Νεώτεροι τὴν ἡλικίαν ἦσαν οἱ δύο τελευταῖοι, ὧν ὁ Ζώμας, ἀνεψιὸς πρώην δημάρχου καὶ καλοῦ πολίτου ἐκ τῆς Βοιωτίας ἦτο ἀνάδεκτος τοῦ ἀντισυνταγματάρχου Β. Θεαγένους.

Αἱ κεφαλαὶ αὗται ἀφοῦ ἔμειναν ἐκτεθειμέναι ὅλην τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα ἐτάφησαν τὴν ἑπομένην ἡμέραν, ἀφοῦ ὁ φωτογράφος Βάθης ἐφωτογράφησεν αὐτάς. Δι' ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας τῆς Κυριακῆς τὸ πεδίον τοῦ Ἄρεως ἦτο γεμᾶτον κόσμου.

Αἱ γυναῖκες ἀτάραχοι εἰς τὸ θέαμα

Ὁλόκληρος ἡ πόλις μετέβη ἐκεῖ ἀπὸ τῆς πρωΐας ὅπως ἴδῃ τὸ ἀπεχθὲς θέαμα, πρώτην ἤδη φορὰν παριστάμενον ἐν τῇ πρωτευούσῃ, ἀλλ' ὅπερ δυστυχῶς εἶχε κριθῆ ἀναπόφευκτον ὅπως βεβαιωθῇ ὁ κόσμος ὅλος ὅτι πράγματι λῃσταὶ ἐφονεύθησαν καὶ ὅτι τὰ περὶ συμπλοκῆς διαδοθέντα δὲν ἦσαν ἐπινοήματα ὡς ἤρχισε νὰ λέγεται κατὰ τὰς πρώτας ὥρας τῆς ἀγγελίας τῆς σφαγῆς τῶν αἰχμαλώτων· τὸ πλῆθος ἄλλως τε καὶ ἐν γένει ἡ κοινωνία ἀπῄτησαν τὴν ἔκθεσιν τῶν κεφαλῶν τῶν φονευθέντων λῃστῶν. Τὸ ὡραῖον φύλον τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς πάσης ἡλικίας καὶ τάξεως προσῆλθεν ἄπειρον εἰς τὸ πεδίον τοῦ Ἄρεως καὶ εἶδε τὸ ἀπαίσιον θέαμα χωρὶς καμμία ἐξ αὐτῶν νὰ ταραχθῇ ἀπὸ τὴν θέαν τῶν κομμένων κεφαλῶν

Ὁ Μουνκάστερ ἀναγνωρίζει τὰ τέρατα

Ὁ λόρδος Μουνκάστερ ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀπολυθῆ ὑπὸ τῶν λῃστῶν καὶ ὁ ὁποῖος δὲν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν του, ἀφοῦ οἱ λῃσταὶ παρέβησαν τὰ ὑποσχεθέντα ζητήσαντες πλὴν τῶν λύτρων καὶ τὴν ἀμνηστείαν, τρεῖς φορὰς μετέβη εἰς τὸ Πολύγωνον καὶ ἐπεσκέφθη τὰς ἀφώνους καὶ ἀπεχθεῖς κεφαλὰς τῶν λῃστῶν, ἀπὸ τὴν μάχαιραν τὴν ὁποίαν ἐσώθη ὡς ἐκ θαύματος, ἀνεγνώρισε δὲ πάντας, μολονότι ἐφιλονείκει ὅτι μία τῶν κεφαλῶν ἦτο τοῦ ἀρχιλῃστοῦ Τάκου τοῦ σκληροτέρου τῆς συμμορίας, ἀλλὰ μετὰ τὴν τρίτην ἐπίσκεψίν του ἐπείσθη ὅτι ἠπατήθη τὸ πρῶτον.

Ἐπίσης ἀνεγνώρισε τὰς κεφαλὰς καὶ ἐκάλεσε ἑκάστην μὲ τὸ ὄνομα τοῦ λῃστοῦ εἰς ὃν ἀνῆκεν ὁ διασωθεὶς διερμηνεὺς Ἀνεμογιάννης.

Τί εὑρέθησαν εἰς τὰ πτώματα τῶν αἰχμαλώτων.- Ἔπαυσαν τὸ τέλος των

Ἐπὶ τῶν πτωμάτων τῶν αἰχμαλώτων εὑρέθησαν σημειώσεις πολλαὶ καὶ ἡμερολόγια ἐν οἷς ἐγράφοντο αἱ περιπέτειαι τῶν δυστυχῶν αἰχμαλώτων καὶ ἡ μετὰ τῶν λῃστῶν συμβίωσις αὐτῶν. Ὁ γραμματεὺς τῆς Ἰταλικῆς πρεσβείας οἱονεὶ προβλέπων τὸν θάνατον εἶχε συνάψει ἀπὸ ἡμερῶν τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ ἀποστείλει αὐτὴν ἐξ Ὠρωποῦ πρὸς τὸν πρέσβυν. Ὁ Ἰταλὸς οὗτος ἦτο 30 ἐτῶν καὶ κατήγετο ἐξ εὐγενοῦς οἴκου τοῦ Τουρίνου, ἦτο ὀρφανὸς πατρὸς καὶ μητρὸς καὶ μίαν εἶχε ἀδελφὴν ἔγγαμον. Ὁ δὲ Ἄγγλος Βάϋνερ εἰκοσιδύο μόλις ἐτῶν ἐκ μεγάλης καὶ πλουσίας οἰκογενείας καταγόμενος ἐννοήσας καὶ οὗτος ὅτι ἔμελλε νὰ θανατωθῇ ἔγραψε πρὸς τὸν λόρδον Μουνκάστερ νὰ ταριχεύσῃ τὸ σῶμα του καὶ τὸ ἀποστείλῃ εἰς τοὺς γονεῖς του.

Ἔν τινι δὲ σημειώσει τοῦ Βάϋνερ εὑρέθησαν σημειούμενα τὰ ὀνόματα τῶν περισσοτέρων λῃστῶν καὶ ζωγραφισμέναι αἱ φορεμαὶ αὐτῶν.

Τὰ ἡμερολόγια ταῦτα ἦσαν περιεργότατα παρεῖχον δὲ πλείστας καὶ πολυτίμους πληροφορίας.

Τ' ἀτυχῆ θύματα ὡς φαίνεται ἐξ αὐτῶν δὲν ἠπατήθησαν ἐπὶ τοῦ ἀναμένοντος αὐτὰ μέλλοντος. Ἡ πρώτη μάλιστα ἐπιστολὴ τοῦ Ἔρμπερτ περιέχει ὄπισθεν γραμμένον διὰ μολυβδοκονδύλου ἀποχαιρετισμὸν καὶ τινας παραγγελίας. Ἐνίοτε ἐγεννήθησαν εἰς αὐτοὺς ἐλπίδες ἀλλὰ διεσκεδάζοντο ἀμέσως. Ἐκτὸς ἑνὸς ἢ δύο τὸ πολὺ πάντες οἱ ἄλλοι λῃσταὶ εἰκονίζονται καίτοι ἐπιφυλακτικῶς, τέρατα διψῶντα αἷμα ἰδίως δὲ ὁ Ἀλέξης. Καὶ ἐν τοῖς ἡμερολογίοις καὶ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς οἱ αἰχμάλωτοι διέκριναν τοὺς λῃσταὶ διὰ τῶν λέξεων our friends «οἱ φίλοι μας».

Τί πληγὰς ἔφερον οἱ αἰχμάλωτοι

Ἐκ τῶν τεσσάρων φονευθέντων ξένων τὸ μὲν πτῶμα τοῦ Ἔρμπερτ ἔφερε δύο πληγὰς διὰ γιαταγανίου, τὴν μίαν μὲν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς παρειᾶς διατέμνουσαν ὅλην τὴν σιαγόνα, τὴν δὲ ἑτέραν ἐπὶ τοῦ πήχεος τῆς δεξιᾶς χειρός, ἣν ὕψωσε φαίνεται ὅπως ἀποθήσῃ τὴν φερομένην κατ' αὐτοῦ μαχαιραν. Αἱ δύο πληγαὶ ὅσον ἐπικίνδυνοι καὶ ἦσαν δὲν ἐπέφερον ἀμέσως τὸν θάνατον· κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἰατρῶν ὁ θάνατος τοῦ πληγωθέντος ἐπῆλθε συνεπείᾳ τῆς αἱμορραγίας καὶ μετὰ χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ ἠγωνίσθη οὗτος ὡς καὶ ἄλλα σημεῖα πείθουσι περὶ τούτου.

Τὸ σῶμα τοῦ Λόϋδ ἔφερε πλειοτέρας πληγάς. Καὶ τὰ σώματα τῶν δύο ἑτέρων θυμάτων, τοῦ Βόϋλ καὶ τοῦ Βάϋνερ δὲν παρουσιάζουσι πολλὰς πληγάς. Σφαῖρα διαπεράσασα τὴν καρδίαν τοῦ Βάϋνερ ἄφησε αὐτὸν ἀμέσως νεκρόν. Ἐκτὸς τῆς πληγῆς ταύτης, οὐδὲν ἄλλο τραῦμα ἔφερεν ἀλλαχοῦ, οὔτε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐδείκνυεν ἀγωνίαν· καὶ μετὰ τὴν 4ην ἡμέραν ἀπὸ τοῦ φόνου ἤτοι τὴν 14ην Ἀπριλίου, ὅτε μετεφέρθη εἰς Ἀθήνας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡμοίαζε πρὸς λειποθυμήσαντος μᾶλλον ἢ νεκροῦ.

Αἱ δύο σφαῖραι αἵτινες εἶχον διατρυπήσει τὸ στῆθος καὶ τὴν κοιλίαν τοῦ γραμματέως τῆς Ἰταλικῆς πρεσβείας ἐδείκνυον ὅτι δὲν ἐπέφερεν ἀμέσως εἰς αὐτὸν τὸν θάνατον διότι καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἔφερε τὰ σημεῖα τῆς ἀγωνίας καὶ μώλωπας πολλοὺς ἐπὶ τοῦ μετώπου καὶ τῶν παρειῶν.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ

Τὸ ἄγγελμα τῆς σφαγῆς εἰς Ἀθήνας.—Γενικὸν πένθος.— Ἡ μεταφορὰ τῶν νεκρῶν τῶν σφαγέντων αἰχμαλώτων.-Πάνδημος κηδεία τὸ Μέγα Σάββατον. — Διπλὴ ἑβδομὰς τῶν Παθῶν.-Συγκινητικαὶ σκηναί.- Ἡ χήρα Λόϋδ. — Ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα.—Μία ἀποκαλυπτικὴ ἐπιστολὴ εἰς τὸ πτῶμα τοῦ ἀρχιλῃστοῦ Χρήστου.- Σύλληψις τεσσάρων ἄλλων πληγωμένων λῃστῶν.—Ἕπονται περιεργότατα καὶ δραματικώτατα πρακτικὰ τῆς δίκης τῶν συλληφθέντων λῃστῶν μὲ ἀγνώστους λεπτομερείας καὶ περιπετείας τῆς σφαγῆς.

25 ΜΟΝΟΝ ΣΕΙΡΑΙ τῆς Τραγωδίας τοῦ Δήλεσι ὑπολείπονται διαθέσιμοι διὰ τοὺς θέλοντας ἐκ τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν νὰ ἔχωσιν ὅλην τὴν σειράν. Διὰ τὰ ταχυδρ. τέλη δέον νὰ στέλλωνται ο,20 διὰ τὸ ἐσωτερ. καὶ ο,50 διὰ τὸ ἐξωτερ. Οἱ λαμβάνοντες μόνοι των τὰ φύλλα ἐκ τῶν γραφείων δὲν πληρώνουν τίποτε.

ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΗ "ΑΛΗΘΕΙΑ,,

ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΪΡΟΝ

Κάϊρον 30[12 Αὐγούστου.

ΜΗΝ καὶ ἐποχὴ διεθνοῦς κρίσεως. Ὅπου καὶ ἂν σταθῇ κανεὶς τοῦ δίδεται εὐκαιρία νὰ συζητῇ εἰς ὁποιαν δήποτε γλῶσσαν θέλῃ περὶ τῆς ἀναθεματισμένης αὐτῆς κρίσεως ἡ ὁποία μᾶς ἐστέγνωσε τὸν λάρυγγα ὡσὰν πολιτικὸς λόγος τοῦ Κάϊζερ. Κάθε μικροδουλειὰ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὁ κοσμάκης ἐπερίμενε νὰ κερδίσῃ ἐσταμάτησε καὶ τὸ γρόσι ἐξηφανίσθη ἀπὸ τὴν ἀγορὰν εἰς τὴν ὁποίαν ἐνεφανίσθησαν αἱ ψεύτικαι λίρες ἔλκουσαι ἐξ Ἑλβετίας τὴν καταγωγήν των κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τῆς ἀγρυπνούσης εἰς τὰ χασισιποτεῖα ἀστυνομίας.

Ἡ ζέστη αὐξάνει καὶ αὐτὴ ἐπικινδύνως καὶ ὁ κόσμος τῶν τρανῶν ἔφυγε διὰ τὰ δροσερὰ μέρη τῆς Εὐρώπης καὶ ὅσοι ἔμειναν ἀπὸ ἡμᾶς περιμένομεν μὲ τὰ μπαοῦλα μας δεμένα τὴν ἰθαγενῆ ἐξέγερσιν διὰ νὰ φύγωμεν ἄναυλα. Καὶ ἔτσι ζῶμεν ὅλοι μέσα εἰς μίαν ἀπόλυτον ἡσυχίαν καὶ νέκραν τὴν ὁποίαν πότε πότε διακόπτουν αἱ ταραχώδεις διαδηλώσεις τῶν ἐθνικοφρόνων, διαλαλούντων τὰ πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν πίστιν τοῦ Ἰσλὰμ αἰώνια αἰσθήματά των πρὸς μέγα πεῖσμα τῶν νεοτούρκων οἱ ὁποῖοι κατόπιν τόσων κόπων καὶ μόχθων φαντάζονται ὅτι ἐπραγματοποίησαν(;) τὸ ὄνειρον τοῦ Ὑψηλάντου τὴν ἀδελφοποίησιν δηλαδὴ τῶν ὑπὸ τὴν Τουρκίαν λαῶν μὲ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ περιφήμου Τουρκικοῦ Συντάγματος τὸ ὁποῖον καὶ κοροϊδεύουν οἱ ἐθνικόφρονες εἰς μίαν πρὸ ἡμερῶν κυκλοφορήσασαν δῆθεν γελοιογραφίαν ἥτις παριστάνει τὸν Σουλτᾶνον κρατοῦντα τὴν σημαίαν τοῦ Ἰσλὰμ ἡμιθανῆ καὶ ὀλόγυρά του ὅλα τὰ χριστιανικὰ κράτη ἐπιπίπτοντα κατ' αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Πάπα! Καὶ ἡ Ἑλλὰς μὲ φουστανέλαν παίζει τὸν ρόλον της εἰς τὴν ἄνω γελοιογραφίαν καὶ τὰ κακὰ στόματα διαδίδουν ὅτι εἶναι Ἀγγλικὴ ἔπνευσις. Ἴδωμεν!

* * *

ΑΥΤΑ εἰς μίαν γενικὴν γραμμὴν, εἶναι τὰ σπουδαιότερα πολιτικὰ γεγονότα τοῦ τόπουμας εἰς τὰ ὁποῖα ἂν προσθέσετε τὴν μέλλουσαν ἐφευρεμένην ἐπιστροφὴν τοῦ Κεδίβου ἀπὸ τὴν Εὐρώπην καθὼς καὶ τὴν μέλλουσαν συνάθροι-

Η ΣΜΥΡΝΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΟΥΣΑ ΕΠΙ ΤΗ ΑΝΑΚΗΡΥΞΕΙ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Ἡ ἀπειροπληθὴς διαδήλωσις τῆς ἐν Σμύρνῃ Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Κοινότητος ἐπὶ τῇ ἀνακηρύξει τοῦ Συντάγματος, διευθυνομένη πρὸς τὸ Διοικητήριον ἐν μέσῳ ἐνθουσιωδῶν ζητωκραυγῶν καὶ ἐπευφημιῶν. *(Φωτογρ. Ν. Ἀθανασιάδου.—Σμύρνη).*

σιν τῶν Ἀλβανῶν ἀνεξαρτήτως θρησκεύματος περὶ ἀνταλλαγῆς γνωμῶν διὰ τὴν πατρίδα καὶ τὴν γλῶσσαν κατόπιν τοῦ νέου Τουρ. Συντάγματος, ἡ ὁποία συνάθροισις εὗρεν ἐνθέρμους ὑποστηρικτὰς εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Τύπον τοῦ Καΐρου καὶ περὶ ἧς ἀργότερα θὰ γράψωμεν, συμπληροῦται ὁλόκληρος ὁ πολιτικὸς ὁρίζων ὅστις μὴ φαντασθῆτε καθόλου ὅτι εἶναι θολός. Περισσότερον θολὰ εἶναι τὰ πράγματα τοῦ Ἑλληνικοῦ νοσοκομείου τοῦ Καΐρου τοῦ ὁποίου οἱ δύο ἐκλεχθέντες ἰατροὶ οἱ κ. κ. Βοΐλας ὀφθαλμολόγος, καὶ Τσάμης δερματολόγος κατὰ τὰς κυκλοφορούσας μετ' ἐπιτάσεως φήμας, πρόκειται νὰ ὑποβάλλουν τὴν παραίτησίν των, δυσαρεστηθέντες ἀπὸ ἐσχάτως ψηφισθέντα μετὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἰατρῶν κανονισμὸν ὅστις δὲν τοὺς παραχωρεῖ ἰδιαιτέραν κλινικὴν ἐν τῷ νοσοκομείῳ Δηλαδὴ οἱ δύο οὗτοι ἰατροὶ μένουν μὲ τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας, διότι δι' αὐτοὺς ἰδιαίτερον διαμέρισμα ἐν τῷ Νοσοκομείῳ δὲν θὰ ὑπάρχῃ, ἀλλὰ θὰ πρέπῃ νὰ παρακαλοῦν τοὺς συναδέλφους των, τυχούσης ἀνάγκης, νὰ τοὺς παραχωρῶν μίαν κλίνην διὰ τοὺς ἀσθενεῖς των. Καὶ ὅταν δὲν ὑπάρχει κλίνη Καὶ ὅταν ὁ ἄρρωστος πεθαίνει ; Καὶ ὅταν καὶ ὅταν ; Περὶ ὅλων αὐτῶν οὐδὲ ἡ σοφία μας δὲν μᾶς εὐσπλαγχνίζεται καὶ δὲν μᾶς δίδει ἀπάντησιν. Καὶ ὅμως τὸ Ἀχιλλοπούλειον νοσοκομεῖον πρόκειται νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν πολυπληθῆ ἐνταῦθα παροικίαν μας εἰς ὅλας της τὰς ἀνάγκας καὶ πρόκειται νὰ καταστῇ τὸ πρότυπον καὶ ὁ φάρος τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ Νοσοκομείων. Ἔτσι τοὐλάχιστον ἐγράφη καὶ ἔτσι πιστεύομεν καὶ ἡμεῖς μὴ ἐρευνῶντες τὰ γραφάς.

ΚΑΙ ΔΙ ΟΛΑ αὐτὰ ποῦ σᾶς γράφω μὴ νομίσητε ὅτι ὁ πολὺς κοσμάκης σπάει τὸ κεφάλι του· ὁ κοσμάκης μὲ ὅλην τὴν κρίζαν πλημμυρεῖ κάθε βράδυ τοὺς κινηματογράφους οἱ ὁποῖοι ἐφέτος ἐφήρμοσαν ἕνα μέσον πρωτότυπον πρὸς ἄγραν θεατῶν καὶ γροσίων. Συνεφώνησαν μὲ μερικὰ καταστήματα σιγαρέτων καὶ μὲ ἕνα διγροσάκι λαμβάνει ὁ πελάτης ἕνα μπιλιέτο διὰ κάποιον κινηματογράφον. Καὶ ἐπειδὴ ὅλον τὸ ὡραῖον φύλον δὲν καπνίζει εὑρέθησαν καὶ μερικὰ καταστήματα ποῦ κάνουν τὸ ἴδιον μὲ τὴν σοκολάτα καὶ ἔτσι τὰ ραβασάκια πληθαίνουν καὶ οἱ κινηματογράφοι γεμίζουν κάθε βράδυ ἀπὸ κόσμον ἡμιαστῶν ὅστις μὲ τὰ γλυκοκυτάγματα καὶ τὲς γλυκοκουβέντες παρακολουθεῖ εἰς τὸ σκότος τὰς πλήρεις φρίκης καὶ μεγαλείου σκηνὰς ποῦ ἐκτυλίσσονται ἐπάνω εἰς ἕνα ἀμερικάνικο πανί.... Καὶ μὲ τὸ μέσον αὐτὸ ἔσπασαν κυριολεκτικῶς τὰ δύο-τρία ἄλλα θέατρα ἐφέτος, τὸ «Ἀμπάσαντέρ» τὸ θέατρον τῶν φιλελευθέρων, τὸ «Ἀμπᾶς» τῶν διασκεδαζόντων ἀστῶν καὶ τὸ «Ἐξέλσιορ» τῶν νυμφευομένων μικροϋπαλλήλων τὰ ὁποῖα προσπαθοῦν μὲ τζαμπαζῆδες καὶ μὲ εὐεργετικὰς νὰ κρατηθοῦν εἰς τὴν ζωήν. Ἔξω ἀπὸ κάθε συναγωνισμὸν καὶ μέσα εἰς τὸ μάτι ὅλων τῶν ἐμπρεσαρίων εἶναι ἡ διασκεδαστικὴ καὶ ἀπὸ ὡραῖον κόσμον πλημμυρισμένη κάθε βράδυ Πελότα τοῦ φίλου κ. Χαρ. Κουμάτου μὲ τὸ θαυμάσιον καὶ δροσερώτατον κτίριόν της, ὅπου παίζεται τὸ περίφημον ἱσπανικὸν παιχνιδὶ περὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἠθέλαμεν ἀργότερα νὰ σᾶς δώσωμεν μίαν ἐκτενεστάτην περιγραφὴν καθὼς καὶ μερικὰς εἰκόνας, διότι ἂν δὲν ἀπατώμεθα εἰς τὰς Ἀθήνας δὲν ἔρθασεν ἀκόμη αὐτὴ ἡ θελκτικὴ διασκέδασις.

ΑΥΤΗ μὲ ὀλίγα ἢ μὲ πολλὰ λόγια εἶναι ἡ καλοκαιρινὴ κίνησις τοῦ τόπου μας, ὁ ὁποῖος ἀδειάζει καὶ πρόκειται περισσότερον νὰ ἀδειάσῃ τώρα μὲ τὸ νέον ἐλεύθερον πολιτικὸν καθεστὼς τῆς Τουρκίας, τὸ ὁποῖον θὰ τραβήξῃ πολὺν κόσμον ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον διὰ τὰ διάφορα μέρη τῆς Τουρκίας. Μία ἀπόδειξις μάλιστα πῶς ὁ κόσμος ἀρχίζει νὰ φεύγῃ εἶναι τὸ ὅτι ἡ ἀτμοπλοία Π. Παντολέοντος ἔχει δύο ἀναχωρήσεις τώρα ἐξ Ἀλεξανδρείας, μίαν κάθε Τρίτην ὥρα 4 μ. μ. διὰ Ρόδον καὶ Λέρον καὶ μίαν κάθε Τετάρτην κατ' εὐθεῖαν διὰ Πειραιᾶ καὶ Σμύρνην Ἀκόμη καὶ ἡ ἐν Σμύρνῃ ἑδρεύουσα ἀτμοπλοϊκὴ Ἑταιρία ἡ «Φωκαϊκὴ» μὲ τὰ εὐρύχωρα καὶ καλοθάλασσα ἀτμόπλοιά της «Μαρία Βασίλισσα» «Μάγδη» καὶ «Κλαίρη» ἐνεκαινίασεν νέαν γραμμὴν κατὰ δεκαπενθήμερον ἐξ Ἀλεξανδρείας διὰ Πειραιᾶ καὶ Σμύρνην μὲ ἐπιστροφὴν ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω χρονικοῦ διαστήματος εἰς τοὺς ἰδίους λιμένας. Δηλαδὴ μὲ τὰ μέσα αὐτὰ καταντᾶ νὰ ἔχωμεν κάθε ἡμέραν ἀτμόπλοιον ἐξ Ἀλεξανδρείας διὰ Πειραιᾶ καὶ Σμύρνην. πρᾶγμα ποῦ φανερώνει ὅτι ὁ κόσμος ταξειδεύει καὶ φεύγει καὶ ἀλλοὶ εἰς ἡμᾶς ποῦ πάντοτε ἑτοιμαζόμεθα καὶ ποτὲ καθὼς φαίνεται δὲν θὰ φύγωμεν μὲ ὅλας τὰς καταδιώξεις τῶν μαγγουροφόρων καὶ τῆς ἐριτίμου σπιτονοικοκυρᾶς μας !

RAMSIS

ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΡΟΣΟΧΗ !

Ἄλλο λοιπὸν Σύνταγμα ἔχουν οἱ Νεότουρκοι εἰς τὴν Κων)πολιν καὶ ἄλλο εἰς τὴν Μακεδονίαν ; Πῶς δὲ ἐξηγοῦνται αἱ ἰδιαίτεραι συνεννοήσεις καὶ συμφωνίαι τῶν Νεοτούρκων ἐν Μακεδονίᾳ μὲ τοὺς διαφόρους Σανδάσκηδες καὶ λοιποὺς κομιτατζῆδες ; Πῶς δὲ κρίνουν οἱ Νεότουρκοι τῆς Θεσσαλονίκης τὴν ὑπὸ τῶν Βουλγκρων ἁρπαγὴν Ἑλληνικῶν ναῶν καὶ τὴν σειρὰν τῶν λοιπῶν αὐθαιρεσιῶν εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ περιφήμου αὐτοῦ Συντάγματος ; Πῶς δὲ νὰ κρίνωμεν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες τὴν ὑπὸ τῶν Νεοτούρκων ἐπιβράβευσιν αὐτὴν τῶν **Συνταγματικῶν** (;) Βουλγαρικῶν προαξικοπημάτων εἰς βάρος τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλληνισμοῦ :

Ὑποθέτομεν ὅτι ἐργαζόμενοι ὡς ἐργάζονται οἱ Νεότουρκοι ἐν Μακεδονίᾳ, δηλ. συνεργαζόμενοι μετὰ τῶν Βουλγάρων ἐπὶ ζημίᾳ τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων πρῶτοι αὐτοὶ καταλύουν τὸ Σύνταγμα, πρῶτοι αὐτοὶ τείνουν νὰ δημιουργήσουν τὸ χάος καὶ τὴν ἀναρχίαν. καὶ νὰ ἐκθέσουν τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ὅλου ἔργου, τὸ ὁποῖον μὲ τόσην εἰλικρινῆ χαρὰν ἐχαιρέτισεν ἅπας ὁ Ἑλληνισμός, τοῦ ὁποίου ἤδη ἐκ τῆς μεροληπτικῆς πολιτικῆς τῶν Νεοτούρκων εὐλόγως κινεῖται ἡ επιφυλακτικότης καὶ ἡ δυσπιστία.

Καὶ ἡ μὲν Μακεδονικὴ ἅμυνα κατέθεσεν τὰ ὅπλα της ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς τουρκικῆς ἐλευθερίας, μολονότι ὀλίγον προώρως ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν Βουλγαρικῶν αὐθαδειῶν. Ἀλλ' ὑπάρχει ἄρα γε ὀφθαλμὸς ἐν Ἑλλάδι περισκοπῶν τὰ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἐν τῇ λοιπῇ Συνταγματικῇ Τουρκίᾳ ἐκτυλισσόμενα ; Ὑπάρχει ἄρα γε κεφαλὴ ἱκανὴ νὰ ὀργανώσῃ καὶ κατευθύνῃ πρὸς ἕνα σκοπὸν τὰς ὑπὸ τὴν νέαν κατάστασιν ἀνοργανώτους τοῦ Ἑλληνισμοῦ δυνάμεις :

Ποία ἡ πολιτικὴ ἡμῶν ἐνέργεια ἐν Κων)πόλει, ἐν Σμύρνῃ, ἐν Μακεδονίᾳ, ἐν Ἀδριανουπόλει, ἐν Ἠπείρῳ : Κατὰ τίνα τρόπον θὰ ὀργανωθῇ καὶ θὰ διεξαχθῇ ὁ ἐπικείμενος βουλευτικὸς ἀγὼν ἐν Τουρκίᾳ, ὁ ὁποῖος πρόκειται ν' ἀποστείλῃ εἰς Κων)πολιν ἀντιπροσώπους ὅλων τῶν ἐθνοτήτων :

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ σύνεσις καὶ ἡ φιλοπατρία καὶ ὁ θερμουργὸς ζῆλος τῶν ἐν Τουρκίᾳ ὁμογενῶν θέλει προτανεύσῃ εἰς τὰς κρισίμους ταύτας ἐθνικὰς στιγμὰς καὶ θέλει διαλάμψῃ μεθ' ὅλης αὐτῆς τῆς ἐπιβλητικότητος. Ἀλλ' ὑπὲρ τὰς ἐνεργείας καὶ τὸν ζῆλον τῶν ἀτόμων καὶ τῶν ὁμάδων καὶ τῶν Συλλόγων ἔχομεν ἀνάγκην ἐνιαίας κατευθύνσεως τῆς ὅλης ἐργασίας καὶ κινήσεως καὶ ὀργανώσεως. Ὑπάρχει αὐτὴ ἐν Κων)πόλει ; ὑπάρχει ἐν Ἀθήναις ;

Ἰδοὺ τὸ ἀγωνιῶδες ἐρώτημα ! Διότι ἔχομεν τὴν ἰδέαν ὅτι αἱ σήμερον ἐκτυλισσόμεναι νέαι πολιτικαὶ συνθῆκαι καὶ περιπέτειαι τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἶνε ἀπείρως σοβαρώτεραι καὶ κρισιμώτεραι ἢ ὅτε πρὸ διετίας ἐπυροπολεῖτο ἡ Ἀγχίαλος καὶ συνετελοῦντο τὰ Βουλγαρικὰ ἐκεῖνα κακουργήματα.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

ΦΑΙΝΕΤΑΙ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔπαθε σπάνιον **φιάσκο** μὲ τὴν ματαίωσιν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ βασιλόπαιδος Ἀνδρέου παρὰ τῷ Σουλτάνῳ. Εἰς τὴν Βουλὴν θὰ προκληθῇ συζήτησις ἐπὶ τοῦ λυπηροῦ ἐπεισοδίου εἰς βάρος τῆς ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας. Μὴ γνωρίζοντες δὲ λεπτομερείας, ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις εἰς οὐδεμίαν προέβη ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν ἀπέχομεν νὰ ἐκφέρωμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος σχόλια καὶ ἀναμένομεν τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν.

* *

ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ λοιπὸν τ' ἄθλα τῆς χωροφυλακῆς. Ἰδίως τὸ σῶμα τελείως ἀπέτυχεν καὶ σχεδὸν ἐχρεωκόπησεν εἰς αὐτὰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Ἀττικήν, ὑπὸ τὴν ἐπίδλεψιν τοῦ Ἀρχηγείου καὶ τὰς ὄψεις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν διότι ὁμολογοῦμεν ὅτι εἰς τὰς ἐπαρχίας ἡ χωροφυλακὴ ἐκτελεῖ μετὰ περισσοτέρας φιλοτιμίας τὸ ἔργον της, ὀλιγωτέρου ὕπνου καὶ ὀλιγωτέρων αὐθαιρεσιῶν.

* *

ΗΘΕΛΑΝ οἱ χωροφύλακες εἰς τὸ Καματερὸ νὰ πιάσουν ἕνα φυγόδικον. Βλέπουν τὸν πρῶτον τυχόντα τοῦ φωνάζουν νὰ σταθῇ ἐκεῖνος φοβηθεὶς τρέπεται εἰς φυγήν. Οἱ γενναῖοι χωροφύλακες δὲν χάνουν καιρόν. Γεμίζουν τὰ Γκρά τους καὶ πάρτον κάτω τὸν δυστυχῆ χωρικόν ! Αὐτὰ τὰ μαθήματα τῆς *ἀστυνομικῆς συμπεριφορᾶς*, τὰ ἐδιδάχθησαν ἄρα γε εἰς τὸ νεοσύστατον σχολεῖον τῆς Χωροφυλακῆς ; Νὰ ἦτο τοὐλάχιστον ὁ χωρικὸς ἐπικεκηριγμένος ληστής ; Φεῦ ! δὲν ἦτο οὔτε ἁπλοῦς φυγόδικος ! Ἦτο ἁπλούστατα εἷς δυστυχὴς ἐρωτευμένος τοῦ

χωρίου. καὶ ὁ ἐπίλογος τοῦ δράματος ἀπέβη τραγικώτερος καὶ ἀληθῶς σπαρακτικὸς ὅταν ἡ χωρικὴ κόρη ἣν ἠγάπα ὁ σκοτωθεὶς καὶ παρ' ἧς ἀντιγαπᾶτο ὅταν τὸν εἶδεν ἄπνουν, χωρὶς κλάμματα καὶ ὀδυρμούς ἀλλὰ μὲ θανάσιμον λύπην εἰς τὴν καρδίαν ἀποσυρθεῖσα ταχέως ἠὐτοκτόνησεν μὲ μίαν σφαῖραν εἰς τὰ στήθη. Καὶ τὰ δύο θύματα τῆς ἀστυνομικῆς κακουργίας ἐκηδεύοντο τὴν ἑπομένην ὑπὸ τοὺς θρήνους τοῦ χωρίου καὶ τὰς ἀρὰς καὶ τ' ἀναθέματα κατὰ τῶν ἐπισήμων φονέων των.

* *

ΟΙ ΑΠΑΧΗΔΕΣ (*Les apaches*) τῶν Παρισίων εἰς τὰς Ἀθήνας. Αὐτὴ ἡ ἐν μέσῃ Νεαπόλει ληστεία τοῦ κ. Πάσκουα ὑπὸ ἀθηναίων Σκουμπφαίων κατὰ τὰ γλυκοχαράγματα τῆς Πέμπτης ἀποτελεῖ μίαν θαυμασίαν πρόοδον τοῦ ἐγκλήματος ἐν Ἀθήναις! Ὁ κ. Λεβίδης ἂς συγχαρῇ τὴν ἀστυνομίαν καὶ ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ πρόοδος αὐτὴ ταχέως θὰ φθάσῃ καὶ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος ! Ἡ Ὁμόνοια πρὸ πολλοῦ ἔχει τὴν τιμὴν ταύτην !

* *

ΑΛΗΘΩΣ ὡραῖα καὶ ἐμπνευσμένη ἡ πρωτοβουλία τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς Ἀθηναίων ν' ἀγοράσῃ τὸν *Ξυλοθραύστην* τοῦ Τηνίου καλλιτέχνου Φιλιππότου, τὸ ἀριστούργημα αὐτὸ τοῦ μαρμαρίνου κάλλους τῶν νεωτέρων Ἀθηνῶν, ἵνα δι'αὐτοῦ στολίσῃ τὸκατ' ἐξοχὴν κοσμοσύχναστον κέντρον τῶν Ἀθηνῶν τὴν λεωφόρον Ἀμαλίας. Οὕτω ὁ Δῆμος Ἀθηναίων πρὸς τῇ ἄλλῃ πολυσχιδεῖ μερίμνῃ του ὑπὲρ τῶν συμφερόντων καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς πόλεως δὲν λησμονεῖ καὶ πρὸς τὸ καλὸν καὶ τὴν τέχνην καθήκοντα αὐτοῦ ἐνθαρρύνων καὶ ἐνισχύων ὡς ἐμπρέπει εἰς τοὺς ἄρχοντας τῆς πόλεως τοῦ Περικλέους, πᾶσαν καλλιτεχνικὴν ζωὴν καὶ ἔμπνευσιν.

Ἓν μέγα εὖγε !

ΤΟ ΕΠΙΣΥΜΒΑΝ ΣΚΟΤΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΤΑΥΡΩΣΙΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΚΑΙ ΑΙ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ ΔΙΑΤΡΙΒΟΝΤΟΣ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ τοῦ ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΟΥ

ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΟΥΣ

ΕΝ ΣΥΓΚΡΙΣΕΙ ΠΡΟΣ ΤΑ ΥΠΟ ΤΟΥ

ΤΡΑΔΔΙΑΝΟΥ ΦΑΣΚΟΝΤΟΣ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ

Διάλεξις γενομένη ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἑταιρείας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ κατὰ τὴν Ἁγίαν καὶ Μεγάλην Παρασκευὴν 11 Ἀπριλίου 1908 ὥρᾳ 3 μ. μ

ὑπὸ Γ. ΛΑΜΠΑΚΗ

[Ἴδε προηγούμενα εἰς τὰ φύλλα ἀπὸ 11 Μαΐου καὶ ἐντεῦθεν)

Εἰκὼν Ε'.

Ἤδη εἰσερχόμεθα εἰς ἕτερον θέμα εἰς τὸ σχίσιμον τοῦ Καταπετάσματος.

«Καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω». (Ματθ.κζ'. 51 Μαρκ.ιε'.33 Λουκ.κγ'.35).

Δύο καταπετάσματα ὑπῆρχον εἰς τὸν ναὸν, τὸ κυρίως καταπέτασμα (ἑβραϊστὶ χαφαροχὰθ) ἐπὶ τεσσάρων στύλων, ὅπερ ἐχώριζε τὰ ΑΓΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἦν ἡ κιβωτὸς τῆς Διαθήκης (ἐν ᾗ αἱ πλάκες, τὸ μάννα καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν)καὶ ἔνθα ἅπαξ μόνον τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰσήρχετο ὁ ἀρχιερεὺς καὶ τὸ ἐν τῇ εἰσόδῳ τοῦ ναοῦ ἐπὶ πέντε στύλων ὅπερ καὶ κυρίως ἐκαλεῖτο ἐπισπαστρον (1) (Ἑβρ. μασάν).

Πρὸ τοῦ καταπετάσματος τούτου, ἤτοι ἔμπροσθεν τούτου ἦν ἡ τράπεζα, ἐφ' ἧς οἱ ἄρτοι τῆς Προθέσεως. Δεξιὰ τούτου ἡ ἑπτάφωτος λυχνία, καὶ μεταξὺ τούτων μικρὸν θυσιαστήριον.

Δὶς δὲ τῆς ἡμέρας ἔπρεπε νὰ εἰσέλθωσιν ἐν τῷ μεταξὺ τῶν δύο καταπετασμάτων μασὰν καὶ χαφαροχαθ χώρῳ, ὃς ἐκαλεῖτο ΑΓΙΑ ὅπως ἀνάπτωσι τὰς λυχνίας καὶ θυμιάσωσι (Ἔξοδ. λ'. 34 78). Ὅτε λοιπὸν κατὰ τὴν ἑσπέραν εἰσῆλθον οἱ ἱερεῖς ἵνα θυμιάσωσι κ.λ.π. αἴφνης εἶδον τὸ ἐσώτερον καταπέτασμα χαφαροχὰθ τοῦ ναοῦ φρικωδῶς ἄνευ οὐδεμιᾶς αἰτίας ἐσχισμένον ἀπὸ

(1). Ἔξοδος κζ'. 31—33 πρξ. Keil Ἑβρ. Ἀρχαιολ. τομ. Ι. σελ. 150.

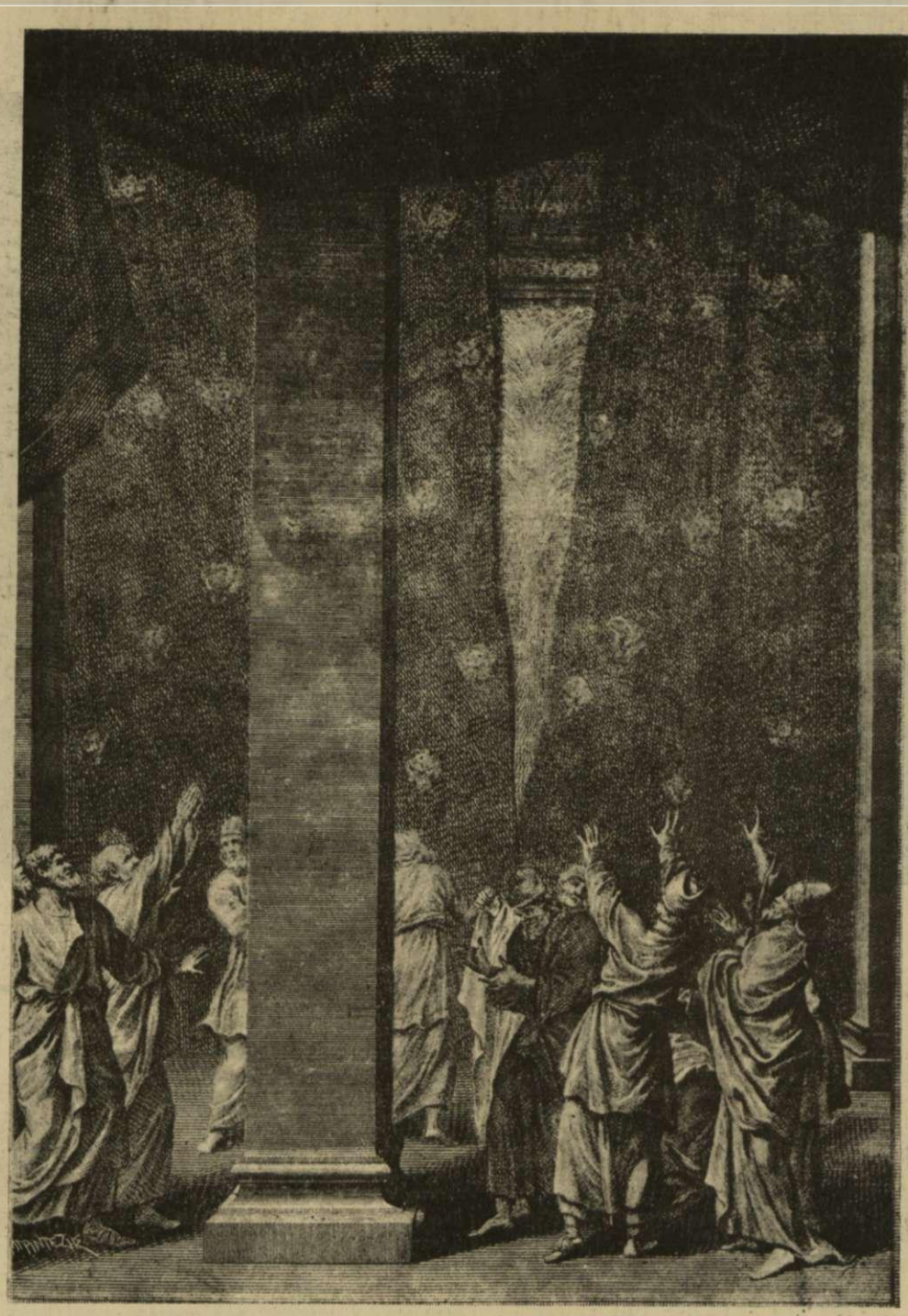

Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ ἐσχίσθη

ἄνωθεν ἕως κάτω (Προβάλλεται ἡ εἰκών)

Τὸ καταπέτασμα τοῦτο κατὰ τὸν Μωσαϊκὸν νόμον ὤφειλε νὰ εἶνε κεκοσμημένον διὰ χερουβίμ. (1)

Λαμπρῶς δὲ οἱ Πατέρες εἰς τὸ σχίσιμον τοῦ καταπετάσματος ἀναφέρουσι τοὺς λόγους τοῦ Ζαχαρίου :

«Διάνοιξον, ὁ λίβανος τὰς θύρας σου, καὶ καταφαγέτω πῦρ τὰς κέδρους σου· ὀλολυξάτω πίτυς, διότι πέπτωκε κέδρος, ὅτι μεγάλοι μεγιστᾶνες ἐταλαιπώρησαν φωνὴ θρηνούντων ποιμένων ὅτι τεταλαιπώρηκεν ἡ μεγαλωσώνη αὐτῶν» (Ζαχ. ια'. 1-3).

(1). Ἔργον ὑφαντὸν ποιήσεις αὐτὸ χερουβίμ». (Ἔξοδ. κζ'. 31)

Ὁ δὲ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῇ ἐν τῷ Θ' καὶ Ι' κεφαλαίῳ ἐν ἐκτάσει περιγράφει τὰ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τοῦ σχίσματος τοῦ καταπετάσματος, δι' οὗ ἐσχήκαμεν προσαγωγὴν πρὸς τὸν Πατέρα παρελθούσης τῆς σκιᾶς τοῦ νόμου, αὐτῆς τῆς χάριτος ἐλθούσης.

Λαμπρῶς δὲ ὡσαύτως τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου παριστᾷ ὁ θεῖος Παῦλος ἐσχισμένον καταπέτασμα, δι' οὗ ἐλάβομεν τὴν παρρησίαν πρὸς τὸν Πατέρα, ἣν ἀνεκαίνισεν ἡμῖν ζῶσαν καὶ πρόσφατον ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ.

«Ἔχοντες οὖν, ἀδελφοί, παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ, ἐνεκαινίασεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν διὰ τοῦ καταπετάσματος τοὐτέστι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ». (Ἑβρ. ι'. 19-20).

(Ἀκολουθεῖ)

Εἰς τὸ ἑπόμενον.—Εἰκὼν ὁ Ἰούδας ἀπηγχονισμένος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΡΙΖΟΔΗΜΟΣ

Δήμαρχος Ὀρμινίου

(Πορταριᾶς)

Ἀντάξιος τῆς ὡραίας καὶ ἐπιζήλου μέλλοντος Πορταριᾶς δήμαρχος εἶναι ὁ κ. Ριζοδῆμος τον ὁποῖον ἀνύψωσεν μόνον εἰς τὸ πρῶτον τοῦ Δήμου ἀξίωμα ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἐκτίμησις τῶν συμπολιτῶν του οἱ ὁποῖοι ἐγνώρισαν τὰς σπανίας ἀρετάς του κατὰ τὸ ἓν καὶ ἥμισυ ἔτος κατὰ τὸ ὁποῖον ὡς δημαρχεύων πρῶτος πάρεδρος διεχειρίσθη μετὰ σπανίας στοργῆς καὶ ἐνδιαφέροντος τὰ τοῦ Δήμου. Τὰ ἤδη τελεσθέντα ὑπ' αὐτοῦ πρὸς καλλωπισμὸν τῆς περικαλλοῦς καὶ ὁλοδρόσου Νύμφης τοῦ Πηλίου ἔργα δὲν ἱκανοποιοῦν τὸν φιλοπρόοδον Δήμαρχον, ὁ ὁποῖος μελετᾷ τὴν ἠλεκτροφώτισιν τῆς γραφικῆς κωμοπόλεως, τὴν ὕδρευσιν αὐτῆς δι' ἀφθόνου καὶ ὑγιεινοῦ νεροῦ καὶ ἄλλα ἐξωραϊστικὰ ἔργα Ὁ δὲ ρέκτης Δήμαρχος τῆς Πορταριᾶς εἶναι τοιούτου θερμουργοῦ χαρακτῆρος ὥστε νὰ φέρῃ εἰς πέρας ὅτι συνέλαβεν ὁ νοῦς του καὶ τὸ νομίζει κατορθωτόν.οὕτως ὥστε ἡ ζηλεμένη Πορταριὰ νὰ γίνῃ τὸ προσφιλὲς θερινὸν κέντρον ὅλων τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Πηλιορειτῶν.

Ἴδιον τοῦ κ. Ριζοδήμου εἶναι τὸ εὐπροσήγορον τὸ λεβέντικο τοῦ ἤθους δι' ὃ ἐκτιμᾶται καὶ ἀγαπᾶται παρὰ πάντων ἀδιακρίτως κόμματος.

Ὁ κ. Ριζοδῆμος, τοῦ ὁποίου τὴν συμπαθῆ εἰκόνα παραθέτο-

ΑΙ ΦΥΣΙΚΑΙ ΚΑΛΛΟΝΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΜΑΓΕΥΤΙΚΗ ΠΟΡΤΑΡΙΑ ΤΟΥ ΠΗΛΙΟΥ

(Ἴδε σχετικὴν περιγραφήν.) *[Φωτογρ. Σ. Στουρνάρα Βόλος]*

μεν εἰς τὰς στήλας τῆς «Ἀληθείας» εἶνε ἀντάξιος υἱὸς πατρός, ἀπὸ μακρᾶς σειρᾶς ἐτῶν πολιτευομένου ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ τόπου.

ΠΟΡΤΑΡΙΑ

Μία τῶν ὡραιοτέρων κωμοπόλεων τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐκ τῶν γραφικωτέρων τοῦ κόσμου. Εἰς τοὺς πρόποδας τῆς ὑψηλοτέρας κορυφῆς τοῦ θαυμασίου Πηλίου, εἰς ὕψος 700 μέτρων ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης. Εἰς ὀλίγα μέρη ὁ ἄνθρωπος ἀπολαμβάνει ρωμαντικωτέραν ἀπὸ τὴν Πορταριὰν θέαν. Κάτωθεν ἐκτείνεται ἀφ' ἑνὸς ἡ ἀπέραντος θεσσαλικὴ πεδιάς, ἡ Φθιώτις μέχρι τοῦ γηραιοῦ Παρνασσοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ ὡραῖος Παγασητικὸς κόλπος· ἡ δὲ πόλις ὁλόκληρος τοῦ Βόλου ἐκτυλίσσεται εἰς τὸν ἔκθαμβον περιηγητήν, δίδουσα κατὰ τὴν νύκτα τὴν ἰδέαν μεγάλης φαντασμαγορικῆς λαμπαδηφορίας. Ἐσωτερικῶς ὀλίγαι κωμοπόλεις ἔχουσι τόσα ὡραῖα κτίρια, τόσην πρασινάδα τόσην δροσιὰ τόσην εὐγένειαν τῶν κατοίκων καὶ τόσα κέντρα ἀναψυχῆς : ἰδίᾳ τὴν πλατεῖαν τῶν Ταξιαρχῶν, τὴν ὁποίαν θὰ ἐζήλευον πολλαὶ πόλεις τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄλλων χωρῶν. Ἐσχάτως μὲ τὸ εὐρωπαϊκώτατον Ξενοδοχεῖον τὰ «Θεοξένεια», τοῦ ὁποίου τὴν εἰκόνα δημοσιεύομεν εἰς τὸ προσεχές, ἀπέβη ἔτι μᾶλλον ἡ Πορταριὰ ὡς γωνία τῆς Ἑλβετίας, ποῦ μαγικὴ ράβδος μετέφερε εἰς τὴν Ἑλληνικὴν χώραν. Ἡ Πορταριὰ ἄλλοτε εἶχε μέγα ἐμπόριον μετάξης μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ, τὸ ὁποῖον ἂν καὶ περιωρίσθη ἔκτοτε δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ τὴν παρακμὴν τόπου, ὁ ὁποῖος ἔχει τόσα μοναδικὰ προϊόντα δῶρα φυσικὰ τοῦ θείου Πηλίου, καὶ ἰδίᾳ τόσα ἀφωσιωμένα τέκνα, τὰ ὁποῖα μετατρέποντα τὸν τίμιον ἱδρῶτα τῶν εἰς χρυσὸν εἰς τὴν ἐριδώλακα Αἴγυπτον ἐνθυμοῦνται τὴν ὡραίαν πατρίδα των καλλωπίζοντα αὐτὴν παντοιοτρόπως.

Ἡ Πορταριὰ ἰδίᾳ καὶ αἱ λοιπαὶ κωμοπόλεις, τοῦ Πηλίου ἔχει μέλλον ζηλευτὸν ὡς τόπος ἀναψυχῆς Πανελλήνιον.

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΟΛΟΝ

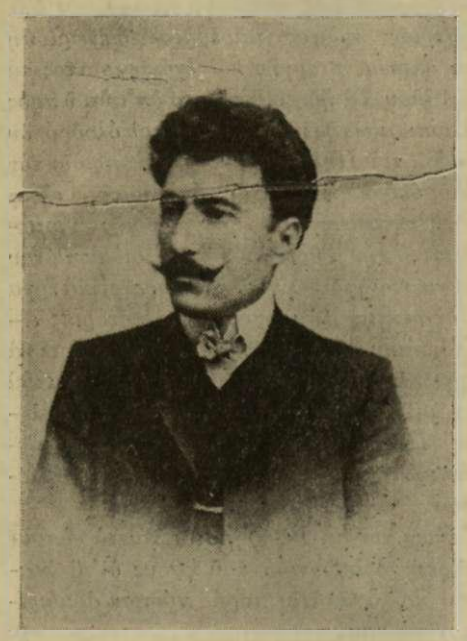

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ἐκ τῶν ἀρίστων ἐπιστημόνων τοῦ Βόλου Νεαρώτατος μόλις τὸ 29ον ἔτος ἄγων. Ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐτελειοποιήθη ἐν Παρισίοις γενόμενος εἰδικὸς εἰς τὰ μεταδοτικὰ καὶ δερματικὰ νοσήματα.

Ἐπὶ τετραετίαν ἐνέριψε εἰς τὴν κλινικὴν δερματικῶν νοσημάτων τοῦ παγκοσμίου φήμης καθηγητοῦ Gaucher καὶ ἐκ παραλλήλου ἔκαμε μικροβιολογικὰς μελέτας εἰς τὸ μοναδικὸν Ἰνστιτοῦτον Παστὲρ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ διασήμου καθηγηνοῦ Κνγιόν. Ἀλλὰ τοῦθ' ὅπερ ἰδιαζόντως χαρακτηρίζει τὸν νεαρὸν ἐπιστήμονα εἶνε τὸ ὅτι φρονεῖ ὅτι ἡ ἐπιστήμη χωρεῖ ἀνενδότως πρὸς νεωτέρας κατακτήσεις καὶ ὅτι ταύτας παρακολουθεῖ ἐκ τοῦ σύνεγγυς μεταβαίνων κατ' ἔτος κατὰ τὸ θέρος εἰς τὴν Ἑσπερίαν, ἵνα ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πατρίδα του μὲ νέον πλοῦτον γνώσεων καὶ πείρας.

Ὁ κ. Παπαδημητρίου συνέστησεν ἐν Βόλῳ κλινικὴν μετὰ μικροβιολογικοῦ ἐργαστηρίου τὸ ὁποῖον καθ' ἑκάστην τελειοποιεῖ ὥστε νὰ θεωρηθῇ ἐφάμιλλον τῶν ἐν Ἀθήναις ὁμοίων. Οὐδὲν ἄπορον ἂν αἱ πρόοδοί του ἐν Βόλῳ εἶνε ἁλματώδεις πρὸς ἐνεργετικὴν ἀνακούφισιν τῶν πασχόντων καὶ ὅτι ἀγαπᾶται καὶ ἐκτιμᾶται ὑφ' ὁλοκλήρου τῆς κοινωνίας καὶ τοῦθ' ὅπερ χαρακτηριστικώτερον, καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν συναδέλφων του μεταξὺ τῶν ὁποίων κατέχει καλλίστην θέσιν.

ΕΛΠΙΔΕΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Οἱ μαθηταὶ τοῦ ἐν Στυλίδι δημοτικοῦ Σχολείου (1η τάξις) μὲ τοὺς δημοδιδασκάλους των κ. κ. Κ. Χορμόβαν (διευθυντὴν) καὶ Χαρ. Πολυζώην.

Η ΖΩΗ ΕΙΣ ΤΟ ΕΘΝΟΣ

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

ΟΛΑΙ ΑΙ ΔΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΩΝ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ "ΑΛΗΘΕΙΑΝ,,

Ἡ «Ἀλήθεια», ἥτις καὶ ἐν τῷ προγράμματί της τὴν βελτίωσιν τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἰδίᾳ τῆς Δημοτικῆς ἔθετο ὡς μίαν τῶν κυριωτάτων βάσεων τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν Ἀναγεννήσεως, καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτῆς ἐμφανίσεως—ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἠγωνίσθη ὑπὲρ τῆς ἄνω βελτιώσεως, ἠσθάνθη ἰδιαιτέραν χαρὰν ἐπὶ τῇ συγκροτήσει τοῦ Α' δημοδιδασκαλικοῦ συνεδρίου, τὸ ὁποῖον ἐγέννησε τὸν Σύλλογον «Ἕνωσιν τῶν ἁπανταχοῦ Ἑλλήνων δημοδιδασκάλων», ὑψώσαντα εὐθὺς τὴν σημαίαν τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἀναγεννήσεως, διότι ἐν αὐτῇ διαβλέπει τὸ γλυκοχάραγμα τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν ἀναβιώσεως ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸν ἐθνικὸν σκοπὸν ὑπὲρ τοῦ ὁποίου καὶ οἱ τόσοι αὐτῆς ἀγῶνες.

Ἐπιθυμοῦσα δὲ νὰ προσέλθῃ εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ ἀγῶνος τῶν δημοδιδασκάλων ἄρχεται δημοσιεύουσα τὰ πεπραγμένα τοῦ συνεδρίου κατὰ πιστὴν καὶ αὐστηρὰν περίληψιν, ἐκ τῶν ἐστενογραφημένων πρακτικῶν αὐτοῦ, εὐγενῶς παραχωρηθέντα ἡμῖν, ἡ δημοσίευσις τῶν ὁποίων θ' ἀναγκάσῃ καὶ τοὺς λίθους ἀκόμη αὐτοὺς νὰ βοήσωσιν, ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς βελτιώσεως τῆς παρ' ἡμῖν δημοτ. ἐκπαιδεύσεως εἶνε ἀπόλυτος, καὶ οὐδεμίαν ἐπιδέχεται ἀναβολήν. Καὶ πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἀνάγκης ταύτης ἀρχόμεθα ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ λόγου τοῦ κ. Κ. Παπαμιχαλοπούλου, ὅστις εἶνε φωνὴ αὐτοῦ τοῦ Κράτους καὶ ὃν ἀπήγγειλεν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἑταιρίας τῶν φίλων τοῦ λαοῦ κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ Δημοδιδασκαλικοῦ συνεδρίου.

Κ. Παπαμιχαλόπουλος.—Εὐχαριστῶν ἐπὶ τῇ τιμῇ τῆς προσκλήσεως εἰς τὸ εὔελπι τοῦτο συνεδριον δηλοῖ, ὅτι μετὰ μεγίστης δυσκολίας ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα, διότι δὲν ἔχει τὸ θάρρος νὰ κατέλθῃ ἐκ τῆς περιωπῆς τοῦ Ἐθνικοῦ βήματος, ἐφ' ὃ εἶνε κεκλημένος διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν συμπολιτῶν του, εἰς τὸ ὕψος τοῦ δημοδιδασκαλικοῦ βήματος.

Πρόοδος μεγίστη ἐκδηλοῦται κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ἐν τῷ Κράτει καὶ ἐν τῷ Ἔθνει διὰ τοῦ δημοδιδασκαλικοῦ συνεδρίου, οὗ τὰς γνώμας, τὰς ἀποφάσεις, τὰς ὑποδείξεις, τὰς κρίσεις καὶ τὰς συγκεκριμένας προτάσεις θὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψει καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ οἱ βουλευταὶ καὶ ὁ τύπος καὶ ἡ Κοινὴ γνώμη, πάντες ἑνὶ λόγῳ οἱ τεταγμένοι καὶ ὀφείλοντες νὰ μεριμνῶσι περὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

«Ἀλλαχοῦ, ὅπου μείζων, μεγίστη μάλιστα. καταβάλλεται φροντὶς ὑπὲρ τῆς παιδεύσεως τῶν λαῶν, μέγιστον μέρος τοῦ δημοσίου προϋπολογισμοῦ διατίθεται ὑπὲρ τῶν σχολείων. Ἐν Ἀμερικῇ π. χ. τὸ 1)3 τοῦ ἐκ δισεκατομμυρίων προϋπολογισμοῦ διατίθεται ὑπὲρ τῆς Παιδείας. Ἡμεῖς ἔχοντες πλείστας ἄλλας ἀνάγκας (διότι ἡ Ἑλλὰς ὡς Κράτος ἔχει ὑποχρεώσεις, ὡς οὐδὲν ἄλλο Κράτος ἐπὶ τῆς γῆς ἔχει) διαθέτομεν ἀνεπαρκῆ βεβαίως ποσὰ ὑπὲρ τῆς παιδείας. Καὶ διὰ τοῦτο ἔχομεν, ὡς μὴ ὤφειλεν, ἀκόμη 1240 μόνον σχολεῖα, ἐν οἷς διδάσκουσιν δημοδιδάσκαλοι 1565, ἀνεπαρκέστατοι διδασκαλισταὶ (γραμματισταί). *Ἡ ὁλεθρία αὕτη δυσαναλογία ὀφείλει νὰ μεταβληθῇ ὅ,τι τάχιον·* ἀλλ' ὀφείλομεν καὶ ἡμεῖς ν' ἀρκεσθῶμεν εἰς τὸ δυνατὸν μέτρον. Ἡ παιδαγωγικὴ ἐπιστήμη ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ὡς εἶπε προλαλήσας διακεκριμένος Παιδαγωγὸς, ὑποδεικνύει, *ὅ,τι πρέπει νὰ γίνῃ* ἀλλὰ καὶ ἡ Πολιτεία ἀπαντᾷ τις ἐξ ἡμῶν, τῶν χειριζομένων τὰ δημόσια, ὅτι πράττει τὸ δυνατὸν αὐτῇ.

Διαβεβαιοῖ ἐν τέλει ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος, ὅτι λίαν εὐαρέστως καὶ προθύμως θέλει γίνῃ διερμηνεὺς τῶν ἐνταῦθα ἀκουομένων *σοφῶν λόγων* τῶν διδασκάλων τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας πρὸς τοὺς συναδέλφους αὐτοῦ ἐν τῇ Βουλῇ, *ὅταν αἱ ἐλπίδες, αἱ σκέψεις, αἱ προτάσεις καὶ τὰ πορίσματα τοῦ δημοδιδασκαλικοῦ συνεδρίου ἀπασχολήσωσι τὸ ἐθνικὸν συνέδριον.*—(Χειροκροτήματα παταγώδη).

Εἰς τὸ προσεχές.— *Ἔκκλησις πρὸς τοὺς δημοδιδασκάλους.— Τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων.*

ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΗ ΤΙΜΗ

ΕΙΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟΝ ΜΑΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΝ

Καὶ' εὐχαρίστους πληροφορίας τῶν ἐν Καΐρῳ κεντρικῶν γραφείων τῆς «Ἀληθείας» ἡ Α. Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Δαμιανὸς ἀπένειμε τὸν Σταυρὸν τοῦ Παναγίου Τάφου εἰς τὸν κ. Ἐμμανουὴλ Ρικάκην, ἀπεσπασμένον πρόξενον παρὰ τῷ ἐκεῖσε Διπλωματικῷ ἡμῶν Πρακτορείῳ. Ἡ «Ἀλήθεια» μετ' ἰδιαιτέρας χαρᾶς ἀναγράφει τὴν ἀπονομὴν τῆς διακριτικῆς ταύτης τιμῆς ἐκ μέρους τῆς κορυφῆς τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις πανσέμνων ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν ἱδρυμάτων εἰς ἐπίλεκτον καὶ ἀκαταπόνητον σκαπανέα τῆς Ἐθνικῆς ἰδέας καὶ τῶν Ἐθνικῶν συμφερόντων, οἷος ἀναδεικνύεται ἐκ τῆς ἐν Καΐρῳ δράσεώς του ὁ κ. Ρικάκης, τὰς περὶ τοῦ ὁποίου συμπαθεῖ, κρίσεις τῆς ἐν Καΐρῳ, Διευθύνσεως πιστῶς ἄλλως διερμηνευούσας τὸ Ἑλληνικὸν αὐτόθι φρόνημα τόσον περιφανῶς ἔρχεται νὰ ἐπικυρώσῃ ἡ ἐξ Ἱεροσολύμων βράβευσις τῶν καθόλου ὑπηρεσιῶν τοῦ κ. Ρικάκη. Τὸν ἐπαξίως οὕτω τιμηθέντα πολύτιμον ἐργάτην τοῦ Διπλωματικοῦ μας κόσμου ἀπὸ καρδίας συγχαίρομεν εὐχόμενοι ταχεῖαν καὶ ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας ἐκτίμησιν καὶ προαγωγήν.

Ἓξ ἰατροὶ καὶ δύο νοσοκόμοι... δι' ἕνα σκυλλί.

Τὸ σκυλλὶ ἀνήκει εἰς τὸν κ. Βεῖδ ἐκ τῶν προυχόντων τῆς κοινωνίας τῆς Βοστώνης, ἡ δὲ ἀσθένειά τοῦ πολυτίμου ζώου ἦτο ἡ τυφλότης. Τὴν ἐγχείρησιν τὴν ἔκαμαν 6 ἰατροὶ βοηθούμενοι ὑπὸ δύο νοσοκόμων ! Τοῦτο φαίνεται ἀκατάληπτον ἴσως εἰς πολλοὺς οἱ ὁποῖοι νομίζουν ὅτι τὰ ζῶα ἐδημιουργήθησαν ἵνα τὰ κτυπᾷ ὁ ἄνθρωπος.

ΟΙ ΗΠΕΙΡΩΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΪΡΟΝ

ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΩΝ. — ΕΝΑΣ ΚΑΚΟΣ ΔΑΙΜΩΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΤΩΝ

ΚΑΪΡΟΝ 31)13 Αὐγούστου. Ἀναμφιβόλως μεταξὺ τῶν προοδευτικωτέρων καὶ ὑγιεστέρων στοιχείων τῶν ὁμογενῶν ἐνταῦθα κύκλων εἶνε καὶ οἱ πολυάριθμοι ἀνὰ τὴν Αἴγυπτον Ἠπειρῶται. Περὶ τούτων, ἰδίᾳ δὲ περὶ τῶν ἐν Καΐρῳ Ἠπειρωτῶν ἐπιθυμοῦμεν νὰ φέρωμεν τὸν λόγον, ἵνα ἐξάρωμεν τὴν κοινωνικὴν καὶ ἐπαγγελματικὴν δρᾶσιν τοῦ Ἠπειρωτικοῦ στοιχείου, τιμῶντος τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα. Πλὴν εὐαρίθμων ἐξαιρέσεων οἱ πλεῖστοι τῶν ἐν Καΐρῳ ἀποκατεστημένων Ἠπειρωτῶν εἶνε ἰδιοκτῆται καὶ ἐργάται-τεχνῖται ἀρτοποιείων καὶ ἀρτοπωλείων. Λέγοντες δὲ ἀρτοποιοὺς δὲν ἐννοοῦμεν τοὺς συνήθεις γνωστοὺς ἀρτοποιοὺς τῶν ἄλλων μερῶν, ἀλλὰ ἐργοστασιάρχας καὶ ἐμπόρους, ὡς αὐτοὶ οἱ Εὐρωπαῖοι τοὺς ἀποκαλοῦσιν marchands de pain, κατέχοντας θέσιν ἐν τῇ ἐμπορικῇ ἀγορᾷ.

Οἱ ἐν Καΐρῳ Ἠπειρῶται εἴτε ὡς διοκτῆται ἢ διευθυνταὶ εἴτε ὡς ὑπάλληλος ἢ ἄλλως πως ἐργαζόμενοι ἐτίμησαν παντοτε καὶ τιμῶσι τὸ ὄνομα τῆς ἰδιαιτέρας των πατρίδος καὶ καθόλου τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα, ἀναδεικνυόμενοι ἄξιοι τῆς πανθομολογουμένης εὐφυΐας καὶ τιμιότητός των.

Ἐμπορικῶς καὶ ἐπαγγελματικῶς δρῶντες ἐξύψωσαν τὴν ἐργασίαν των διὰ συστάσεως μεγάλων ἐργοστασίων ἀρτοποιΐας καὶ λαμπρῶς ἐξωραϊσμένων ἀρτοπωλείων, εἰς τὴν πρόοδον δὲ ταύτην καὶ ἀνάδειξιν τῆς ἐργασίας των δὲν συνετέλεσεν ἢ ἡ ἄοκνος ἐργασία των, ἡ τιμιότης καὶ εὐφυΐα τὴν ὡς τὰ μόνα ἐκ τῆς εὐάνδρου πατρίδος των κομισθέντα κεφάλαια.

Ὡς νὰ ἐφθόνησεν ὅμως βάσκανος δαίμων τὴν εὐημερίαν καὶ ἀκμὴν τῶν Ἠπειρωτῶν ἀρτοποιῶν εἰσεχώρησεν αἴφνης ἀπό τινος μεταξὺ τῶν τάξεών των μία ψυχρότης καὶ διχόνοια, ἡ ὁποία ἐξήγειρε σαλον εἰς τὰ μέχρι πρὸ ὀλίγου ὁμονοοῦντα αὐτῶν πνεύματα, καὶ ἠπείλησεν ἀκόμη καὶ τὴν διάλυσιν τοῦ σωματείου των πρὸς ἀνυπολόγιστον αὐτῶν βλάβην ἠθικὴν καὶ ὑλικήν. Εὐτυχῶς ὅτι τὸ κακὸν δὲν προήρχετο ἀπὸ τὰς τάξεις τῶν Ἠπειρωτῶν, προήρχετο ἐξ ἐκείνων, τῶν ἐκτὸς τῶν τάξεών των εὑρισκομένων, οἱ ὁποῖοι τὴν προαγωγὴν τῶν ἀνομολογήτων σκοπῶν καὶ συμφερόντων των ἐξήρτησαν πάντοτε ἀπὸ τὴν ραδιουργίαν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ «Διαίρει καὶ Βασίλευε». Πασίγνωστος διὰ τὴν τοιαύτην δρᾶσιν της (;) ἐφημερὶς ἐν Καΐρῳ ἐδημοσίευσε εἰδήσεις

καὶ ἐπιστολὰς ἀνωνύμους, αἱ ὁποῖαι καθήπτοντο τῆς ὑπολήψεως τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Σωματείου. Εὐνόητον τὸ ἀποτέλεσμα τῶν συκοφαντικῶν τούτων δημοσιευμάτων. Ἐξέγερσις καὶ ἀγανάκτησις τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἐναντίον ἀλλήλων. Ἔκτακτος αὐτοῦ συνεδρίασις καθ'ἣν τὸ ἓν μέλος ἐζήτει εὐθύνην ἀπὸ τὸ ἄλλο διὰ τὰ γραφέντα. Μάτην δὲ πάντες διεμαρτύροντο ὅτι οὐδόλως ἠνείχοντο εἰς τὰ δημοσιευθέντα. Μετ' ὀλίγον ἀπεσύροντο πλήρεις ὑπονοιῶν καὶ δυσπιστίας ὁ εἷς κατὰ τοῦ ἄλλου, ἐνῷ ἡ διαβόητος αὕτη ἐφημερὶς, ὡς ὄργανον δῆθεν τῶν ἀρτοποιῶν ἐδημοσίευσε συνεντεύξεις καὶ κρίσεις τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου «πάντοτε ἐννοεῖται μὲ τὸ ἀζημίωτον», ἐδημιουργήθη δὲ οὕτω χάος πρὸς μεγίστην ζημίαν τῶν ἀτυχῶν Ἠπειρωτῶν καὶ ἄλλων ἀρτοποιῶν.

Τὰ πράγματα οὕτω ἔφθασαν εἰς τὸ ἀπροχώρητον, ὁ δὲ δημιουργὸς αὐτῶν ὁ ἀναλαβὼν τὴν δημοσιογραφικὴν ταύτην ἐκστρατείαν ἐκάγχαζε μακρόθεν ἀναμένων τὸ τέλος τοῦ ἔτους, ὅπως ὡς ἁρπακτικὸν ὄρνεον ἁρπάσῃ καὶ ἕτερον ἐπίδομα δωδεκάλιρον, ἐνῷ οἱ ἀτυχεῖς ἀρτοποιοὶ ἐγκαταλείψαντες καὶ κανονισμοὺς καὶ σωματεῖον ὑφίσταντο τὸν καταστρεπτικὸν συναγωνισμὸν, τὸ αἰώνιον ἀλληλοφάγωμα, καὶ τὴν μὴ τήρησιν τῶν ἄρθρων τοῦ καταστατικοῦ ἐνῷ τοὐναντίον τὰ ἄλευρα ὀτημέραι ὑψοῦντο, τὰ δὲ ἐνοίκια ἐδιπλασιάζοντο. Καὶ εἶνε μὲν εὐχάριστον τῇ ἀληθείᾳ ὅτι ἀρκετοὶ τόσον ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δ. Σ. ὅσον καὶ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ σωματείου ἐννοήσαντες ἐπὶ τέλους τὸν αἴτιον τῆς καταστάσεως ἐπέταξαν τῶν γραφείων των τὸ κακοποιὸν τοῦτο δημοσιογραφικὸν ὄργανον μὴ φεισθέντες κἂν τῆς προπληρωμῆς τῆς συνδρομῆς των. Εἶνε ὅμως ἀπαραίτητον νὰ μὴ ἀρκεσθῶσιν εἰς τοῦτο καὶ μόνον, ἀλλὰ συγκαλοῦντες γενικὴν συνέλευσιν ν' ἀποκηρύξωσι τὸ περίφημον τοῦτο ταραχοποιὸν ἔντυπον καὶ διδομένων εἰλικρινῶν ἐξηγήσεων ν' ἀρθῇ πᾶσα ὑπόνοια μεταξὺ τῶν μελῶν, οὕτως ὥστε οἱ πάντες ἐν πνεύματι ὁμονοίας καὶ ἀγάπης ν' ἀρχίσουν πάλιν ἐργαζόμενοι ὑπὲρ τῶν κοινῶν αὐτῶν συμφερόντων. Ἂς ἐργασθῶσιν λοιπὸν οἱ φίλοι Ἠπειρῶται ἐν εἰρήνῃ καὶ συμπνοίᾳ λαμβάνοντες ὡς παράδειγμα αὐτὴν τὴν Ἑλληνικὴν Κοινότητα, ἥτις τοσαῦτα καὶ τοσαῦτα ἀκούσασα παρ' αὐτοῦ τοῦ ὀργάνου, ἠδυνήθη νὰ τὸ θέσῃ εἰς αὐστηρὰν ἀπομόνωσιν διὰ τῆς συστηματικῆς περιφρονήσεώς της. Οὕτω δὲ ἐργαζόμενοι ἂς εἶνε βέβαιοι περὶ τῆς προόδου τοῦ Σωματείου των.

"ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ,"

Ὑπὸ ΑΘ. ΛΕΒΕΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐπισκόπου Σύρου.

(*Ἐκτάκτου συνεργάτου μας*)

Εἰς κομψὸν καὶ καλλιτεχνικώτατα ἐκτετυπωμένου ἐκ πεντακοσίων περίπου σελίδων τόμου μόλις ἐκδοθέντα, ἀπεθησαυρίσθη σειρὰ ὡραίων θρησκευτικῶν μελετῶν τοῦ ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς εἰς τὸν εὐκλεᾶ ἀρχιερατικὸν θρόνον ἀναρρήσεως αὐτοῦ νέαν ὁδὸν διανοίξαντος ἐν τῷ πολυτιμήτῳ σταδίῳ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς δράσεως καὶ νέαν περίοδον πνευματικοῦ καὶ ἠθικοῦ ἀγῶνος εὐοιώνως ἐγκαινιάσαντος σεβασμ. κ. Λεβεντοπούλου.

Ἄλλοτε ηὐτυχήσαμεν προσηκόντως ν' ἀναπτύξωμεν τὰ κατὰ τὸν διαπρεπῆ τούτον ἱεράρχην καὶ ἐκτενῶς ν' ἀσχοληθῶμεν περὶ αὐτοῦ ὡς ὑπισχνουμένου ὑπὲρ τῆς ἀνορθώσεως τοῦ κλήρου καὶ οὐκ ὀλίγα ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν δόξης ἐξασφαλίζοντος· ἤδη χαιρετῶντες καὶ τὸ πρῶτον αὐτοῦ συγγραφικὸν ἔργον ὡς ἐπισκόπου, ὁμολογοῦμεν ὅτι εἰς τοῦτο πλεῖσθ' ὅσας προνομίας καὶ δυσαπόκτητα χαρίσματα, ἐπιμελῶς παρεσκευασμένα ὅπως ἀποτελέσωσιν ἀρτίαν πνευματικὴν ἐπίδοσιν, ἐγκατασπείρονταις ἀφθόνως ἔνθα ἡ γλωσσικὴ ἑνότης καὶ ἡ τῶν ἐννοιῶν συναρμογὴ, ἡ τοῦ λόγου παράστασις καὶ συμμετρία, ἡ τήρησις τῶν κανόνων τῆς ἀναλυτικῆς λογοτεχνίας καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐν συνόλῳ ἀκριβείας, τὸ καλλυντικὸν τῆς ἐκφράσεως καὶ τὸ ἀδρὸν τῶν νοημάτων, ὁ πλοῦτος τῶν ἰδεῶν, καὶ τὸ κυριαρχοῦν ἐν πάσῃ ἐννοίᾳ καὶ φράσει κάλλος ἐμφανίζουσιν ἤδη τὸν ἀρχιερέα τοῦτον, οὐχὶ ὡς ἀποπειρώμενον ν' ἀναδειχθῇ ἀλλ' εὐθὺ χωροῦντα, ἐν ἐπιγνώσει τῆς ἀξίας καὶ τῆς ὑπεροχῆς, ἐπὶ τὸν μέγαν σκοπὸν καὶ τὴν ἱερὰν ἀποστολήν, ἣν κέκτηνται οἱ ποιμενάρχαι ἐκεῖνοι, οὓς ἀσφαλῶς δύναται ἡ κριτικὴ καὶ ἡ ὀρθοφροσύνη νὰ θεωρήσῃ ἐγκαλλωπίσματα καὶ ἀγλαΐσματα τῆς πανευκλεοῦς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.

Εἰς τὰς μελέτας ταύτας διακρίνομεν τὸν σταθερὸν ἐρευνητὴν τῆς ἀληθείας, τὸν ἀκάμαντον σκαπανέα τῆς χριστιανικῆς φιλοσοφίας, ἀκαταπονήτως ἐργαζόμενον καὶ εὐθαρσῶς διδάσκοντα, διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῶν μεγάλων θεωριῶν, κατῆς ἀναλύσεως τῶν μεγάλων θεμάτων, μὴ δειλιῶντα ὁσάκις ἀντικρύζῃ τοὺς ἥρωας τοῦ πνεύματος ἐν τῇ τοῦ παρελθόντος ἀνασκοπῇ, οὐδ' ἀποκάμνοντα ἐν τῇ ἀναζητήσει τῶν φωτεινῶν ἐκείνων κόσμων, ἐν οἷς τὸ εὐαγγέλιον, ὡς ὑπερτάτη ἀλήθεια, ὡς ἀνωτάτη ἠθικὴ ἀρχή, διευθύνει καὶ ἐνισχύει μίαν ἀτέρμονα χριστιανικὴν πολιτείαν, βασιλεύουσαν καὶ εὐημεροῦσαν.

Καὶ πρὸς τοιοῦτον ὁρίζοντα ἀπευθύνονται αἱ εὐγενεῖς του στοχασμοί, καὶ ἐκεῖθεν τροφοδοτεῖται ὁ ἐκκλησιαστικὸς ῥήτωρ καὶ διδάσκαλο διὰ τῶν ἁγνῶν καὶ ὡραίων ἐμπνεύσεων.

Προτιθέμενοι προσεχῶς εἰδικώτερον νὰ ἐπιληφθῶμεν τῆς κρίσεως τῆς ὄντως περισπουδάστου ταύτης συγγραφῆς τῆς τιμώσης καὶ τὸν ἐπίλεκτον αὐτῆς ἐργάτην καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἡμῶν φιλολογίαν, ἧς τελευταίως σπανίζουσιν δυστυχῶς τὰ ἀξιομνημόνευτα προϊόντα, περιοριζόμεθα εἰς τὸ νὰ συγχαρῶμεν τῷ ὀρθοδόξῳ τῆς πίστεως καὶ τῶν χριστιανικῶν ἀληθειῶν ἱεροφάντῃ, καὶ νὰ χαιρετίσωμεν ἐν τῷ πολυτίμῳ ἔργῳ του τὴν ἀπαρχὴν ἀξιοζήλου δράσεως καὶ ἐν τῷ σταδίῳ του τοιούτου πνευματικοῦ ἀγῶνος, ὑπὲρ οὗ τοσαῦτα ἐξησφάλισεν ἐφόδια καὶ πλουσίαν ἐπιστημονικῶν κεφαλαίων παρακαταθήκην.

Ἀλκυών.

ΑΠΟ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΕΙΣ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

—Γαλλικὴ καὶ Τουρκικὴ ἐπανάστασις.

Θὰ ἔλεγέ τις, ὅτι ὅλα τὰ ζητήματα τῆς παγκοσμίου πολιτικῆς, ἐσιώπησαν ἐνώπιον τοῦ ἀπροόπτου, τοῦ μεγάλου γεγονότος τῆς εἰρηνικῆς Ἐπαναστάσεως ἐν Τουρκίᾳ.

Περὶ τοῦ εἰρηνικοῦ τῆς Μεταπολιτεύσεως, ὅλα τὰ φύλλα πάσης χώρας ἔχουν γράψει, ἐξαίροντα τὸ γεγονὸς ἐν ἀντιπαραβολῇ μὲ τὴν γαλλικὴν Ἐπανάστασιν ποὺ ἐστοίχισε τόσον αἷμα εἰς τὴν ἀνθρωπότητα! Δὲν μοῦ φαίνεται σωστὴ ἡ παραβολή. Ἐκεῖ ἐξανέστησαν οἱ ἀστοὶ—οἱ ἐστερημένοι πάντος ἀστικοῦ καὶ πολιτικοῦ δικαιώματος—ἐναντίον τῶν προνομιούχων τάξεων τῆς ἀριστοκρατίας, τοῦ κλήρου, αἵτινες τὸ στήριγμά των ἤντλουν ἐκ τοῦ στρατοῦ. Ἦτο φυσικὴ λοιπὸν ἡ ἀντίστασις ἐκ μέρους τῶν προνομιούχων τάξεων καὶ ἡ δι' αἵματος κατακτηθεῖσα νίκη καὶ ἐλευθερία τῶν ἀποκλήρων. Ἐν τῇ σημερινῇ Ἐπαναστάσει ἡ ἀριστοκρατία καὶ ὁ στρατός, ἅτινα ἐν τῇ Τουρκικῇ διοργανώσει συνταυτίζονται, καὶ ὁ κλῆρος, δηλαδὴ ὅλαι αἱ δυνάμεις τῆς χώρας συνηνώθησαν εἰς ὑστάτην προσπάθειαν μεταρρυθμιστικὴν ἐνώπιον ὄχι ἐσωτερικοῦ κινδύνου, διότι οἱ ἀστοὶ καὶ οἱ παρίαι ἐκοιμοῦντο νήδυμον ὕπνον, ἀλλὰ τοῦ ὑστάτου ἐξωτερικοῦ κινδύνου τῆς καταργήσεως τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας. Ἡ ἀντίστασις ἂν ἐγίνετο θὰ περιωρίζετο εἰς ἑκατοντάδας ὑπαλλήλων καταχραστῶν. Ὡς ἐκ τούτου δὲν ὑπῆρχε λόγος αἱματηρᾶς Ἐπαναστάσεως πρὸς κατάργησιν καθεστῶτος τὸ ὁποῖον κατήργουν οἰκειοθελῶς ἐκεῖνοι οἵτινες εἰς ἄλλας περιστάσεις—πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν παραδείγματος χάριν—θὰ ἐγένοντο οἱ ἀσπονδώτεροι φύλακες αὐτοῦ.

—Ἡ νεωτέρα Τουρκία.

Ἡ φύσις λοιπὸν τῆς Ἐπαναστάσεως, ἐγγυᾶται καὶ περὶ τοῦ μονίμου τῶν μεταρρυθμίσεων μὴ ὑπαρχόντων ἀντιδραστῶν, καθὼς συνέβη ἐν Γαλλίᾳ ὅπου οἱ βασιλικόφρονες καὶ κληρικόφρονες ἐξακολουθοῦν μέχρι τῆς σήμερον ἀκόμη νὰ ἀντιδροῦν—ἀνωφελῶς βεβαίως—ἐναντίον τῶν μεγάλων ἀρχῶν τῆς Μεγάλης Ἐπαναστάσεως. Ἡ Τουρκία λοιπόν, ἐὰν ἐξαρτᾶται ἡ ἡσυχία της ἐκ μόνης τῆς πολιτικῆς ἰσοπολιτείας καὶ συνταγματικότητος, θὰ χωρεῖ ἠρέμως πρὸς τὴν ἐκπολιτιστικὴν σταδιοδρομίαν τῶν νεωτέρων κοινωνιῶν. Ἀλλ' ἡ Νεωτέρα Τουρκία δὲν θὰ δοκιμάσῃ ἄρά γε δυσχερείας νέου εἴδους; Αἱ διαμάχαι τῶν ἐν αὐταῖς συγκρουομένων ἐθνοτήτων δὲν θὰ τὴν καταστρέψουν μόλις εἰς τὰ σπάργανα εὑρισκομένην τῆς νέας της ὑπάρξεως; Οἱ Βούλγαροι ἀπλήστως—ἴσως δὲ καὶ πολὺ προνοητικῶς διὰ τὰ ἐθνικά των συμφέροντα πρῶτοι καὶ τώρα, καθὼς ὑπῆρξαν πρῶτοι εἰς τὴν δημιουργίαν Μακεδονικοῦ ζητήματος, συσπειροῦνται, διοργανοῦνται, ἐργάζονται μόνοι των, συνενοούμενοι μὲ τοὺς Νεοτούρκους πρὸς παρασκευὴν τοῦ ἐδάφους τῆς φυλετικῆς των ἐπικρατήσεως.

Οὕτω, ὁ ἐθνικὸς ἀνταγωνισμὸς, διὰ τοῦ παραχωρηθέντος Συντάγματος, θὰ χάσῃ μόνον τὸν κτηνώδη χαρακτῆρα του ἀλλὰ θὰ ὑφίσταται ὁλόκληρος ἐντὸς τῆς Συνταγματικῆς ἐξελίξεως τῆς χώρας. Καὶ τοῦτο εἶνε ἀρκετὸν κέρδος, ἀφοῦ ὁ ἀγὼν θὰ εἶναι εὐγενέστερος διεξαγόμενος διὰ τῆς συζητήσεως καὶ τοῦ λόγου ἀντὶ τῆς μαχαίρας καὶ τῆς βόμβας.

Ὡς ἐκ τούτου οἱ νομίζοντες ὅτι τὸ ἔργον τῆς τε Κυβερνήσεως καὶ τῶν διαφόρων ἐθνικῶν σωματείων δὲν ἔχει πλέον οὐδένα προορισμὸν μετὰ τὴν νέαν κατάστασιν ἀπατῶνται. Διότι ἴσα ἴσα τώρα ὁ Ἑλληνισμὸς πρέπει νὰ ἀναπτύξῃ τὴν μεγαλειτέραν του δρᾶσιν, ἥτις εἶνε ἡ μόνη συμφωνοῦσα μὲ τὰς ἐλευθερίους παραδόσεις του, τὴν δρᾶσιν τῶν εὐγενῶν μέσων τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως.

—Οἱ Νεότουρκοι

Οἱ δὲ Νεότουρκοι—οἱ μεταξὺ αὐτῶν ἄριστα ἐπιδοθέντες εἰς τὴν διαχείρησιν καὶ τὴν διπλωματίαν—θέλουσι προλάβει τοὺς ἐσωτερικοὺς σπαραγμοὺς τῆς χώρας των, διὰ σώφρονος καὶ ἐν πνεύματι εὐθύτητος ἐκδηλουμένης πολιτείας, μὴ μεροληπτοῦντες πρὸς τοὺς νομιζομένους ὡς ἐκ τῶν βιαίων μέσων τὰ ὁποῖα μετέρχονται ἰσχυροτέρους, ἀλλὰ παρέχοντες πάντα τὰ μέσα ἵνα ὅσον δυνατὸν ταχύτερον ἐξομαλυνθῶσιν πᾶσαι αἱ δυσχέρειαι, αἱ φυλετικαὶ, θρησκευτικαὶ καὶ γλωσσικαί, αἵτινες πρόκειν ται ἐπὶ τῆς νέας Τουρκικῆς καταστάσεως ὡς τόσαι σπάθαι Δημοκλέους. Ὅσον δὲ ταχύτερον καὶ δικαιότερον αἱ δυσχέρειαι αὗται ἐξομαλυνθῶσι, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς Αὐστριακῆς ὀργανώσεως ἐπὶ παραδείγματι, ἢ ἐγκαινιαζομένης ἄλλης προσφορωτέρας τόσον στερρεότερον καὶ μακροχρονιώτερον ἡ Νέα Τουρκία θὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν σταδιοδρομίαν της ὡς Εὐρωπαϊκὸν Κράτος.

Μ. Κ.

ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ
ΕΝΟΣ ΤΡΙΚΑΝΤΟΥ
Ἢ Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΚΑΙ Η ΜΥΛΩΝΟΥ

ΧΙΟΥΜΟΡΙΣΤΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

[*Κατὰ τὸ Ἰσπανικὸν τοῦ* **Ντ'Αλαρκὸν**]

(**Περίληψις τοῦ προηγουμένου φύλλου**)

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, περὶ τὸ 1805, εἰς μίαν πόλιν τῆς Ἀνδαλουσίας ὁ Ἐπίσκοπος, ὁ Νομάρχης καὶ οἱ πρωτεύοντες τοῦ τόπου ὁσάκις ἐξήρχοντο εἰς περίπατον ἐκτὸς τῆς πόλεως, εἶχον ἐντευκτήριον τὸ κτῆμα ἑνὸς μπάρμπα Λουκᾶ ποὺ εἶχε τόσον ἄσχημον τὸ σῶμα ὅσον γενναίαν τὴν ψυχὴν καὶ γυναῖκα τὴν κυρὰ Φρασκίτα τὴν ὡραιοτέραν καὶ ἐναρετωτέραν γυναῖκα ὅλων τῶν περιχώρων. Ὁ μπάρμπα Λουκᾶς περιποιεῖτο πολὺ τοὺς ἀρχοντικοὺς ἐπισκέπτας του, οἱ ὁποῖοι ὅλοι παρ' ὅλην την σοβαρότητα αὐτῶν ἐθαύμαζον τὴν καλλονὴν τῆς Φρασκίτας. Ὁ Νομάρχης ὑπὲρ τοὺς ἄλλους πάντας ἠσθάνετο ἀδυναμίαν οὐχὶ καὶ πολὺ ἀθῶαν, πρὸς τὴν ἱσπανικὴν καλλονήν. Μίαν δὲ ἡμέραν τοῦ φθινοπώρου, ἐνῷ ὁ ἥλιος ἦτο ἀκόμη πολὺ ὑψηλά, εἰς ὥραν δηλαδὴ ἀσυνήθη ἐκίνησε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ κτῆμα τοῦ μπάρμπα Λουκᾶ μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ εὕρῃ μόνην τὴν κυρὰ Φρασκίτα. Ἀκριβῶς κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ὁ Λουκᾶς συνέλεγε τὰ πρῶτα σταφύλια τῆς κληματαριᾶς του χαριεντιζόμενος μὲ τὴν γυναῖκα του σχετικὰ μὲ τὸ κόρτε ποὺ τῆς ἔκαμνεν ὁ Νομάρχης.

[Ἐν τῷ μεταξὺ ἔρχεται ὁ Νομάρχης. Ὁ μπάρπα Λουκᾶς κρύβεται ἐπάνω εἰς την κληματαριὰ διὰ νὰ διασκεδάσῃ μὲ τὰς ἐρωτικὰς ἐκδηλώσεις τοῦ Νομάρχου. Πράγματι μετὰ τοὺς χαιρετισμούς, ὁ Νομάρχης ἐκμυστηρεύεται τὸν ἔρωτά του καὶ προβάλλει τὰς χεῖρας του νὰ ἐναγκαλισθῇ τὴν μυλωνοῦ ἡ ὁποία πρὸς διασκέδασιν αὐτῆς καὶ τοῦ ἀνδρός της τὸν εἶχεν ἐνθαρρύνει εἰς τὰς ἐκδηλώσεις του. Ἀλλὰ καθ' ἣν ὥραν ὁ Νομάρχης ἔκανε νὰ πιάσῃ τὸν ἀλαβάστρινον βραχίονά της, ἐκείνη ἥσυχα προβαλοῦσα τὸ χέρι της τὸν ἔκανε νὰ ἀναποδογυρίσῃ κάτω ἀπὸ τὸ κάθισμα. Τότε προσποιούμενος ἐκπληξιν ἐπρόβαλεν ἀπὸ τὴν κληματαριὰ ὁ μπάρπα Λουκᾶς ὁ ὁποῖος ἠρώτησε τί συνέβαινεν].

Ὁ Νομάρχης ἐξαπλωμένος κατὰ γῆς, μὲ τὰ βλέμματα πρὸς τὴν κληματαριά, παρετήρει μὲ ἀνέκφραστον φόβον ἐκεῖνον ποὺ τὸν ἐλούτταζε ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν.

— Τί θέλεις νὰ συνέβῃ; ἔσπευσε νὰ ἀπαντήσῃ ἡ κυρὰ Φρασκίτα.....ὁ κ. Νομάρχης ἔκαμε κούνια ἐπάνω στὴν καρέκλα του.καὶ σκοντάψας ἔχασε τὴν ἰσορροπίαν καὶ ἔπεσεν.

— Χριστὲ καὶ Παναγιά! εἶπεν ὁ μυλωνᾶς, καὶ ἡ Ἐξοχότης του ἐκτύπησε; τρέχα, Φρασκίτα νὰ φέρῃς λίγο νερὸ μὲ ξύδι.

— Δὲν εἶναι τίποτε, εἶπεν ὁ Νομάρχης καταβαλὼν πᾶσαν προσπάθειαν νὰ σηκωθῇ.

Καὶ προσέθηκε χαμηλᾶ ἀλλ' εἰς τρόπον νὰ ἀκουσθῇ ἀπὸ τὴν κυρὰ Φρασκίτα.

— Θὰ μοῦ τὴν πληρώσῃς!

— Καὶ χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ ἡ Ἐξοχότης σας, ἐξηκολούθησεν ὁ Λουκᾶς ἀπὸ τὴν κληματαριά, μὲ ἔσωσε τὴν ζωήν. Γιατὶ εἶχα ἀποκοιμηθῇ ἐπάνω εἰς ἕνα κλαδί, καὶ χωρὶς τὸν θόρυβον τῆς πτώσεως τῆς ἀφεντειᾶς Σας, τέτοια ὥρα θὰ εἶχα τσακίσῃ τὸ κεφάλι μου εἰς τὲς πέτρες ἐδῶ κάτω.

— Ἀλήθεια!..... ἔ!..... ἀπεκρίθη ὁ Νομάρχης. Διάβολε! Ἂν εἶναι ἔτσι χαίρω πολὺ διότι ἔπεσα.

Καὶ στραφεῖς πρὸς τὸν μυλωνᾶ.

— Θὰ μοῦ τὰ πληρώσεις! ἐπανέλαβεν.

Καὶ εἶπε τοῦτο μὲ τόνον συγκεντρωμένου θυμοῦ ὥστε ἡ κυρὰ Φρασκιτα ἐγένετο μελαγχολική.

Διότι ἔβλεπεν ὅτι ὁ Νομάρχης πιστεύσας πλέον ὅτι ὁ μυλωνᾶς δὲν εἶδε τίποτε—μὲ τόσην τέχνην εἶχε προσποιηθῇ! — ἐμηχανεύετο πῶς νὰ ἐκδικηθῇ.

— Ἔλα λοιπόν!..... Κατέβα νὰ βοηθήσῃς τὸν ἐξοχώτατον νὰ ξεσκονισθῇ.....ἀνέκραξεν ἡ Ναβαρέζα.

Καὶ ἐνῷ ὁ μπάρμπα Λουκᾶς κατέβαινε εἶπε χαμηλὰ εἰς τὸν Νομάρχην;

— Ὁ κακόμοιρος!.... δὲν ἤκουσε τίποτε. Ἐκοιμᾶτο βαθειά.

— Καὶ ὁ τόνος ὁ δηλῶν συνενοχὴν καὶ μυστικότητα μὲ τὸν ὁποῖον ἡ Φρασκίτα εἶπε τὰς ἀνωτέρω λέξεις παρήγαγεν θαυμάσιον ἀποτέλεσμα.

— Κατεργάρα!..... ἐψυθύρισεν ὁ Δὸν Εὐγένιος Ξουνέγας, μουγγρίζων ἀκόμα, ἀλλὰ αἰσθανόμενος τὴν γλύκα νὰ ἐπανέρχεται εἰς τὰ χείλη του.

— Ἡ χάρις σας εἶναι θυμωμένη ἀκόμη μαζί μου; ἐρώτησεν ἡ Ναβαρέζα.

Ὁ ἄρχοντας βλέπων ὅτι ἡ αὐστηρότης του ἐπετύγχανε τόσον, ἤθελε ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν Φρασκιτα μὲ ἓν ἄγριον βλέμμα ἀλλὰ τὸ βλέμμα αὐτὸ συνήντησε τὸν πειρασμὸν ἑνὸς μειδιάματος καὶ δύο θείους ὀφθαλμοὺς εἰς τὸ βάθος τῶν ὁποίων ἀνέγνωσεν μίαν θωπευτικὴν παράκλησιν Καὶ τοιουτοτρόπως ὅλη ἡ διπλωματία του κατετροπώθη. Καὶ ἀπήντησε μὲ τὸ ξεδοντωμένο στόμα του.

— Τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ σέ.....

Τὴν ἰδίαν στιγμὴν ὁ μπάρπα Λουκᾶς εἶχε κατεβῇ ἀπὸ τὴν κληματαριά.

Δεκάτη καὶ πρώϊμα

Εὐθὺς ἀμέσως ἅμα ὁ Νομάρχης ἐπανεκάθησε ἐπὶ τῆς καθέκλας του, ἡ μυλωνοῦ ἔρριψε μιὰ ματιὰ εἰς τὸν ἄνδρα της. Καὶ τὸν εἶδε ὄχι μόνον ἥσυχον ὡς πάντα, ἀλλὰ καὶ μετὰ βίας συγκρατοῦντα τὸν γέλωτα ποὺ τοῦ ἐπροκάλεσε τὸ ἐπεισόδιον. Καὶ ἐνῷ ἀντήλλασσε μὲ τὴν γυναῖκα του νοερῶς ἕν φίλημα, ἐκείνη ἔλεγεν εἰς τὸν Δὸν Εὐγένειον μὲ φωνὴν Σειρῆνος.

— Τώρα, ἡ Ἐξοχότης σας νὰ δοκιμάσῃ τὰ σταφύλια μας.

Καὶ μεγαλοπρεπής, δροσερὰ μὲ τὸ ὑψηλὸ ἀναστημά της καὶ τὰ μανίκια σηκωμένα ἐπροχώρησε κρατοῦσα τὸν διαφανῆ βότρυν. Καὶ μὲ μειδίαμα θριαμβευτικὸν καὶ ἐν ταυτῷ μὲ βλέμμα παρακλητικὸν καὶ δειλὸν εἶπεν.

— Ἡ Λύτοῦ Σεβασμιότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος δὲν τὰ δοκίμασεν ἀκόμα. Εἶναι τὰ πρῶτα μας φετεινά.

Τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς αὐτὴν ἀνεφάνησαν ἐντὸς τοῦ λιθοστρώτου χώρου, ὁ Σεβάσμιος Ἐπίσκοπος τοῦ Νομοῦ, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ δικηγόρου καὶ δύο ἡλικιωμένων ἀρχιμανδριτῶν.

Ἤρχοντο ἔπειτα ὁ γραμματεύς, δύο ὑπηρέται καὶ δύο παῖδες.

Ἡ Σεβασμιότης του ἐσταμάτησε ὀλίγα λεπτά, ἔπειτα εἶπεν μὲ τὴν ἠρεμίαν μὲ τὴν ὁποίαν ὁμίλουν οἱ μεγάλοι κληρικοὶ τῆς ἐποχῆς.

— Πληρώσατε τὴν Δεκάτην καὶ τὰ Πρώϊμα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἤρχισεν ὁ Σεβάσμιος.

Τοῦτο μᾶς διδάσκει ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία ἀλλὰ Σεῖς κύριε Νομάρχα, δὲν ἀρκεῖσθε εἰς τὸ νὰ διαχειρίζεσθε τὴν δεκάτην.....ἀλλὰ πᾶτε νὰ καταβοχθήσετε, ὡς φαίνεται, καὶ τὰ πρώϊμα..

— Ἐξοχώτατε! εἶπαν ὁ μυλωνᾶς καὶ ἡ μυλωνοῦ, τρέξαντες νὰ ἀσπασθοῦν τὸ δακτύλιον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

— Ὁ Θεὸς νὰ σᾶς ἀνταμείψῃ, Σεβασμιώτατε, ποὺ καταδέχεσθε νὰ ἐπισκεφθῆτε τὴν καλύβη μας! εἶπεν πρῶτος ὁ Λουκᾶς ὑποκλινόμενος μὲ σημεῖα εἰλικρινοῦς σεβασμοῦ.

— Τὶ ὡραῖον Ἐπίσκοπον μοῦ ἔδωκεν ὁ Θεός! ἀνέκραξε ἔπειτα ἡ κυρὰ Φρασκίτα φιλοῦσα τὸ δακτύλιον.

— Τώρα, τὶ νὰ σοῦ πῶ ἐγώ, εἶπεν γελῶν ὁ καλὸς Ἐπίσκοπος. Σὺ μοῦ γιόμισες εὐχὲς ἀντὶ νὰ μοῦ ζητᾷς νὰ σοῦ τὲς δώσω ἐγώ.

Καὶ ταῦτα εἰπών, ηὐλόγησε ἑνώσας τὰ δύο δάκτυλα τὴν Φρασκίτα πρῶτα καὶ ἔπειτα ὅλους τοὺς παρισταμένους.

— Ἡ Ὑμετέρα Σεβασμιότης, εἶπε τότε ὁ Νομάρχης προσφέρων ἕνα βότρυν τὸν ὁποῖον ἔλαβε ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς Φρασκίτας δύναται νὰ λάβῃ τὰ *Πρώϊμα*. Ἐγὼ δὲν τὰ εἶχα ἀκόμη γευσθῇ τὰ σταφύλια.

— Βέβαια, ὄχι διότι εἶναι ἄωρα...ἄπως ἐκεῖ-

ΑΠΟ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΓΑΛΛΟΥ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ

Τὰ δραματικὰ γεγονότα τοῦ 1876 ἐν Κ)πόλει.— Τὸ Σύνταγμα τοῦ Μιδάτ καὶ ὁ Σουλτάνος.

Ἡ μόνη αὐθεντικὴ καὶ ἀποκαλυπτικὴ ἱστορία ἣν ἔγραψεν ὁ κόμης Ντε-Μουί, ἐπιτετραμμένος τότε τῆς Γαλλίας ἐν Κ)πόλει.

Πῶς ζωγραφίζει τὸν Σουλτάνον. — Θαυμάσιος χαρακτηρισμός. — Μία προφητεία ποῦ ἐπαλήθευσε.

ΕΞΟΧΩΣ ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΩΤΑΤΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ

να τοῦ μύθου! παρετήρησεν ὁ ἀκαδημαϊκός.

— Κύριε ἀκαδημαϊκέ, καὶ τὰ σταφύλια τοῦ μύθου δὲν ἦσαν ἄωρα ἀλλὰ μόνον ποῦ ἡ ἀλώπηξ δὲν τὰ ἔφθανε.

Κανεὶς ἀπὸ τοὺς δύο δὲν θὰ ἠθέλησεν ἴσως νὰ ἐπαινίττεται τὸν Νομάρχην, ἀλλ' ὅμως οἱ λόγοι αὐτοὶ εἶχον τόσην ἀναλογίαν μὲ τὸν πρὸ ὀλίγου ἐκτυλιχθὲν ἐπεισόδιον τοῦ Νομάρχου καὶ τῆς μυλωνοῦ., ὥστε ὁ Δὸν Ξουνίγα ἔγινε χλωμὸς ἀπὸ τὸν θυμόν του.

— Ὥστε μὲ πέρνετε γιὰ ἀλεποῦ, εἶπεν φιλῶν τὸ δακτύλιον τοῦ Ἐπισκόπου.

— *Σὺ ἔφας*, ἀπήντησεν οὗτος μὲ τὴν εὐπροσήγορον αὐστηρότητα ἑνὸς ἁγίου ὅπως ἔλεγον πράγματι ὅτι ἦτο! *Ἡ γλῶσσα ἁμαρτάνουσα τάληθῆ λέγει.*

Ἀλλ' ἂς ἀφήσωμεν τὰ ἀρχαῖα ἑλληνικά... καὶ ἂς ἴδωμεν τὰ σταφύλια. Καὶ ἐπῆρε...μόνον μία ῥῶγα...ἀπὸ τον βότρυν ποῦ τοῦ ἐπαρουσίασεν ὁ Νομάρχης.

— Εἶναι ἔξοχα, εἶπεν, περνῶν τὸν βότρυν εἰς τὸν γραμματέα. Τί κρίμα νὰ μὲ βλάπτουν.

Ὁ γραμματεὺς ἐκύτταξε μὲ θαυμασμὸν τὸν βότρυν καὶ τὸν ἔδωκεν εἰς ἕνα τὸν φίλων του.

Οὗτος ἐπανέλαβε ὅτι ἔκαμαν ὁ Ἐπίσκοπος καὶ ὁ γραμματεὺς καὶ ἔπειτα τὸν ἐτοποθέτησε εἰς τὸ καλαθι εἰπὼν χαμηλὰ εἰς τὴν ὁμήγυριν.

— Ἡ ἐξοχότης του νηστεύει....

Ὁ μπάρπα Λουκᾶς ποῦ δὲν εἶχεν ἐγκαταλείψει τὸ σταφύλι μὲ τὰ μάτια του, τὸ ἐπῆρε τότε καὶ τὸ ἔφαγε ὁλόκληρο χωρὶς νὰ ἐννοήσῃ τίποτε κανείς.

Μετὰ ταῦτα ἐκάθησαν ὅλοι. Ἡ συνομιλία περιεστράφη εἰς τὴν ξηρασίαν τοῦ φθινοπώρου, εἰς τὴν ῥῆμην ἐπικειμένου πολέμου μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Ναπολέοντος. Κάμποσοι ἐπέμενον ὅτι ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν Ἱσπανίαν, ἡ εἰσβολὴ ἐκεῖ τῶν αὐτοκρατορικῶν στρατευμάτων ἦτο ἀδύνατος. Ὁ δικηγόρος παρεπονεῖτο διὰ τὰς ἐπαναστάσεις καὶ τὰς σημερινὰς δυστυχίας ἀναπολῶν, ὅπως συνειθίζουν πάντοτε οἱ ἄνθρωποι, μετὰ λύπης τὰ περασμένα ἥσυχα χρόνια τῶν πατέρων του, ὅτε ἠκούσθησαν πέντε κρότοι εἰς τὴν ἐκκλησίαν, οἱ ὁποῖοι ἐδήλουν ὅτι ὁ ἥλιος εἶχε δύσει. Τότε εἰς ἓν νεῦμα τοῦ Ἐπισκόπου, ὁ νεώτερος τῶν ὑπηρετῶν ἔτρεξε εἰς τὴν ἄμαξαν τοῦ Σεβασμιωτάτου, ἐπιστρέψας μετ' οὐ πολὺ μὲ μίαν πῆτταν ἀπὸ κοπανισμένας ἐλαίας μὲ ἁλάτι, ποῦ μόλις εἶχεν βγῆ ἀπὸ τὸν φοῦρνον πρὸ ἡμισείας ὥρας. Τότε ἐτοποθετήθη μία τράπεζα εἰς τὸ μέσον τῆς ὁμηγύρεως καὶ ἡ πῆττα ἐμοιράσθη εἰς ἴσα μέρη, μὴ ἐξαιρουμένου τοῦ μπάρπα Λουκᾶ καὶ τῆς Φρασκίτας οἱ ὁποῖοι κατ' ἀρχὰς ἀπεποιοῦντο μὲ πολλὴν ἐπιτηδειότητα!....

Καὶ οὕτω μία ἰσότης ἀληθινὰ δημοκρατικὴ ἐβασίλευσε ὑπὸ τὴν κληματαριὰ τὴν ὁποίαν ἐγρύσωναν κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν αἱ τελευταῖαι λάμψεις τοῦ δύοντος ἡλίου.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΣΚΟΡΠΙΑ ΦΥΛΛΑ

—400 μαϊμοῦδες ποῦ ἐπαναστατοῦν.

Οἱ 400 αὐτοὶ πίθηκοι ἐταξείδευαν ἐπάνω εἰς τὸ ἀτμόπλοιον *Μπράνφελς* ἀπὸ τὴν Καλκούτα εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην.

Μεταξὺ τῶν ζώων αὐτῶν ἦτο μία μικρὰ μαϊμουδίτσα πολὺ εὐφυὴς καὶ εὐγενικὴ ἡ **Ἐλιζαβέττα**, τὴν ὁποίαν ἄφηναν ἐλευθέραν εἰς τὸ κατάστρωμα πρὸς διασκέδασιν τῶν ἐπιβατῶν.

Ἀλλ' ἡ **Ἐλιζαβέττα**, ὡς ἄλλη σωφραζέττα, ἐσκέφθη μίαν νύκτα νὰ δώσῃ τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὰς ὁμοίας της ἀνοίξασα τὰ κλωβία των.

Καὶ αἱ μαϊμοῦδες ἐλευθερωθεῖσαι ἔκαμαν ἄνω κάτω τὸ ἀτμόπλοιον, ἀναβᾶσαι εἰς τὰ κατάρτια, εἰς τὰς κεραίας, εἰσελθοῦσαι εἰς τὰς ἀποθήκας καὶ τὰ διαμερίσματα τῶν μηχανῶν, τρώγουσαι τὰ πάντα, κινοῦσαι τὰς ἀντλίας...

Τὸ πλήρωμα καὶ οἱ ἐπιβάται εὑρίσκοντο εἰς ἀπόγνωσιν.

Ὁ πλοίαρχος ἔξυπνος ἄνθρωπος ἐσκέφθη τὸ ἑξῆς:

Διέταξε νὰ γεμίσουν κάμποσες σκάφες ἀπὸ ψωμὶ βουτημένου στὸ κρασὶ καὶ ῥώμι.

Οἱ πίθηκοι μεθυσθέντες μέχρι ζάλης ἀπεκοιμήθησαν μετ' ὀλίγον ἐπάνω στὸ κατάστρωμα καὶ οὕτω συνελήφθησαν καὶ ἐκλείσθησαν πάλιν εἰς τὰ κλωβιά των.

Τὸ πρᾶγμα θὰ ἐτελείωνε τοιουτοτρόπως εἰς φάρσαν, ἐὰν οἱ ναῦται δὲν ἔρριπτον τὴν δυστυχῆ Ἐλιζαβέτταν πρὸς ἐκδίκησιν εἰς τὴν θάλασσαν.

—Πρὸς ἐπαύξησιν τῆς ζωτικότητος τῶν φυτῶν.

Ὁ αἰθὴρ καὶ τὸ χλωροφόρμιον χρησιμεύουν ἵνα ἀποκοιμίσουν τὸν ἄνθρωπον ἐνῷ διὰ τὰ φυτὰ ἔχουν ἀντίθετον ἀποτέλεσμα, διότι δίδουν εἰς αὐτὰ ὑπερβολικὴν δραστικότητα.

Ἐν Δανίᾳ καὶ Γερμανίᾳ μεταχειρίζονται τὰ δύο ἀνωτέρω μέσα εἰς τὰ θερμοκήπια ἵνα παράγουν φυτὰ καθ' ὅλας τὰς ἐποχάς.

Λέγεται μάλιστα ὅτι τὰ μέσα αὐτὰ δίδουν καταπληκτικὰ ἀποτελέσματα.

Ἐν τῇ νήσῳ δὲ Γκιαμαΐκα ὑπάρχει φυτὸν λεγόμενον **φυτὸν τῆς ζωῆς** διότι ἀποβαίνει σχεδὸν ἀδύνατον νὰ τὸ καταστρέψῃ τις.

Οὕτως ἐὰν ἀφαιρεῖ τις ἓν φύλλον καὶ τὸ κρεμᾷ εἰς ἓν νῆμα, τὸ φύλλον αὐτὸ βγάζει ῥίζας λευκὰς ὡς νήματα τὰ ὁποῖα ἀπορροφοῦν τὴν ὑγρασίαν τῆς ἀτμοσφαίρας, καὶ τὸ φύλλον παράγει καὶ ἄλλα φύλλα.

—Πλημμέλημα... πελαργοῦ.

Εἰς ἓν Λύκειον τοῦ Ἀμβούργου καθ' ἑκάστην εὕρισκον ἕνα γυαλὶ τοῦ παραθύρου τσακισμένον.

Ποῖος ἐτσάκιζε τὸ γυαλί; Μυστήριον. Οἱ ὑπηρέται παρεμόνευσαν πολλὰς νύκτας ἵνα ἀνακαλύψουν τὸν κακοῦργον. Εἰς μάτην.

Ὁ δρόμος ἦτο πάντοτε ἥσυχος καὶ οὐδεὶς ἐπέρασε μὲ κακὰς διαθέσεις. Καὶ μόλα ταῦτα τὸ πρωὶ πάλιν τὸ γυαλὶ εὑρίσκετο τσακισμένον.

Ἐὰν οἱ ὑπηρέται δὲν τὸν ἀνεκάλυψαν εἶνε διότι ὁ κοκοῦργος δὲν ἀνέβαινε εἰς τὸ Λύκειον κάτωθεν, ἀλλ' ἤρχετο ἄνωθεν! Ἦτο ἕνας μέγας πελαργὸς ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν μανία νὰ μεταβῇ κάθε πρωὶ ἐνωρὶς διὰ νὰ κυτταχθῇ εἰς ἕνα γυαλί. Καὶ ἐπειδὴ ὡς φαίνεται, ἡ εἰκών της δὲν τὸν εὐχαρίστει πρὸς ἐκδίκησιν ἔθραυε τὸ γυαλί.

—Ἕνα φιλὶ 20,000 φράγκα!

Εἴκοσι χιλιάδες φράγκα ἀπαιτοῦσε μία ὡραία ἀμερικανὶς ἀπὸ ἕνα κύριον ποῦ τῆς εἶχε δώσει ἓν φίλημα εἰς τὸν δρόμον.

Τὸ Δικαστήριον μὲ ὅλην τὴν προθυμίαν του νὰ τὴν ἱκανοποιήσῃ, δὲν ἠδυνήθη νὰ κάμῃ τίποτε, καὶ ἠθώωσε τὸν Κύριον.

Διατί;

Διότι ἡ Κυρία δὲν ἠδυνήθη νὰ προσαγάγῃ μάρτυρας!

ΤΑ ΘΕΑΤΡΑ ΜΑΣ

ΝΕΑ ΣΚΗΝΗ

Ὁ Μπτσέλλος, κωμωδία—ἐπιθεώρησις εἰς πράξεις τρεῖς ὑπὸ Γρανίτσα.

Μία τῶν πολλῶν ἐπιθεωρήσεων τῆς ἐποχῆς, οὐσα δηλαδὴ ἔργον ἀναψυχῆς ἄνευ μεγάλων φιλολογικῶν ἀπαιτήσεων, προκαλοῦσα συρροὴν κόσμου καὶ καλὰς εἰσπράξεις δώσασα δὲ καὶ ἀφορμὴν εἰς εὐρεῖαν συζήτησιν περὶ τὴν γνησίαν ἢ μὴ τῆς Καρπενησιώτικης προφορᾶς τοῦ κ. Σαγιώρ. Εἰς τὴν συζήτησιν ἀνεμίχθη καὶ ὁ συγγραφεὺς κ. Γρανίτσας. Ἐγείρεται ὡς ἐκ τούτου ἡ συζήτησις: Ὁ καλλιτέχνης πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ἰδίαν ἔμπνευσιν, ἢ εἰς τὴν ἑρμηνείαν τοῦ χαρακτῆρος ἔχει τὸν λόγον καὶ ὁ συγγραφεὺς, πρωτίστως δὲ ὁ συγγραφεὺς;

Ὁπωσδήποτε ὅτι εἶνε ἐπιβαρυντικὸν κατὰ τοῦ κ. Σαγιὼρ εἶνε τὸ ὅτι ἐμφαίνεται ἐκ τῶν λόγων του ὅτι ἡ προσωπική του ἑρμηνεία τοῦ Μητσέλλου ἦτο ἄλλη καὶ ὅτι παρεδέχθη τὴν τοῦ κ. Γρανίτσα χωρὶς ὅμως νὰ ἐφάνη πεπεισμένος περὶ τοῦ σωστοῦ αὐτῆς.

Ἡ δεσποινὶς Κοτοπούλη καὶ ἡ Κα Γαβρηλίδου συνετέλεσαν πρωτίστως εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον ὑστέρει κατὰ τὸ ὀλίγον εὐφυὲς καὶ πολὺ τετριμμένο τοῦ ὕφους τῶν ἐγγράφων καὶ λόγων τοῦ πρωταγωνιστοῦ.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΥΒΕΛΛΗΣ

Ἡ Δεσποινὶς Τσούλια τοῦ Στρίγμπερ.

Νετὰ τὰς «Χειραφετημένας» ἦλθεν ἐπίκαιρος διὰ τοὺς διψῶντας τὰς ἀπολαύσεις τῆς ἀληθοῦς τέχνης ἡ δεσποινὶς Τσούλια.

Ἂς μάθωσιν οἱ παρ' ἡμῖν φιλοδοξοῦντες νὰ πραγματεύωνται ὑψηλὰ ψυχολογικὰ ζητήματα τῆς νεωτέρας κοινωνίας, ὅτι δὲν εἴμεθα ἀκόμη ὥριμοι πρὸς τοῦτο Δὶς Τσούλια! Μὲ δύο πρόσωπα—διότι ἡ ὑπηρέτρια *σχεδὸν παίζει* τὸ μέρος κομπάρσα—ὁ δαιμόνιος συγγραφεὺς ἀναπτύσσει μίαν θεωρίαν ἡ ὁποία δὲν διασαλπίζεται μόνον κακῶς εἰς τὸν τίτλον, οὔτε ὑπεννοεῖται, ἀλλὰ ἐκτυλίσσεται ἐπὶ τρία τέταρτα ὥρας μὲ τὰ λόγια ἢ τὰ ἔργα δύο ζωντανῶν προσώπων. Βλέπει τις καὶ χωρὶς τὴν διάλεξιν τοῦ κ. Ξενοπούλου, ποῦ θέλει νὰ λήξῃ ὁ συγγραφεὺς εἰς τὴν ἰσχὺν τοῦ ἀταβισμοῦ, ἢ εἰς τὴν ἐπικράτησιν τοῦ ἰσχυροτέρου.

Ὁ Γιάννης ἰσχυρὸς κατακτᾷ τὴν ἀσθενῆ Τσούλια τὴν θυγατέρα ὑπηρετρίας ποῦ ἐνυμφεύθη ἀνωτέρα προσωπικότης, ἕνα ἐπιστήμονα. Ἡ Τσούλια κληρονομήσασα τὴν ταπεινοφροσύνην ἐκ τῆς μητρός της παρ' ὅλων τῶν ἐκλεκτὴν ἀγωγήν της πίπτει θύμα τοῦ δούλου ὁ ὁποῖος ἰσχυρὰς δεικνύει τάσεις κοινωνικῆς ἀνυψώσεως. Μόνον μίαν στιγμὴν φαίνεται ἐπικρατοῦσα ἡ Τσούλια ὅτε πρακειμένου νὰ φύγῃ ἐκ τοῦ ἀρχοντικοῦ οἴκου μὲ τὸν ἀπατήσαντα αὐτὴν, οὗτος φονεύει τὸ προσφιλές της καναρίνι. Ἀλλὰ διὰ μίαν στιγμὴν μόνον, διότι ὁ ἀταβισμός της, τὸ ἀνίσχυρόν της ἐπικρατεῖ καὶ ἀκολουθεῖ καὶ ὑποκύπτει εἰς τὸν ἰσχυρόν. Ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται ὁ πατέρας, ὁ Γιάννης θὰ κατασυντριβῇ. Ἀλλ' αὐτὸς γνωρίζει—ἔχει διαβάσει τὰς νέας θεωρίας ἂν καὶ ὑπηρέτης—ὅτι εἶνε ἰσχυρὸς καὶ ὅτι δικαιοῦται νὰ ἐπικρατήσῃ. Καὶ παραδίδει τὸ ξυράφι του εἰς τὴν Τσούλια, ἡ ὁποία ἀνίσχυρος ὡσεὶ ὑπνωτιζομένη φεύγει ἵνα αὐτοκτονήσῃ.

Αὐτὸ τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον συνεπιφέρει φρικιάσιν καὶ ἀντιστρατευόμενον μὲ τὰς πεποιθήσεις μας περὶ οἴκτου καὶ προστασίας τοῦ ἀσθενεστέρου. Ἀλλ' ὡς ἔργον τέχνης ἀριστούργημα.

Ἡ Κυβέλλη καὶ ὁ κ. Παπαγεωργίου ἄριστα.

Μ. Κ.

ΕΛΑΦΡΑ ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ, Τῆς 10ης Αὐγούστου.

Νὰ διαγραφῶσιν ἐξ μόνον γραμμαὶ ἐκ τοῦ κάτωθι σχήματος οὕτως ὥστε ἡ ἄθροισις τῶν ὑπολοίπων καὶ καθέτως καὶ ὁριζοντίως νὰ εἶνε ζυγὸς ἀριθμός.

— — — — — —
— — — — — —
— — — — — —
— — — — — —
— — — — — —
— — — — — —

(Ἐστάλη ὑπὸ Ἀν. Καγκάφα ἐκ Πατρῶν).

Λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου. Ἑκάστη λύσις δέον νὰ συνοδεύεται μὲ ἓν δεκάλεπτον γραμματόσημον.

Θὰ δοθῶσι. 1ον Βραβεῖον. Ἐτησία συνδρομὴ τῆς «Ἀληθείας». 2ον δραχ. 3. 3ον δρ. 1.50. 4 καὶ 5ον ἀνὰ δίμηνος συνδρομὴ τῆς «Ἀληθείας».

Παίγνιον.

Πῶς δυνάμεθα νὰ μαγειρεύσουμε κρέας χωρὶς μαγειρικὸν σκεῦος χωρὶς φωτιὰ καὶ χωρὶς νερό;

(Ἐστάλη ὑπὸ Ν. Α. Νίκα ἐξ Ἀλιβερίου).

Ἀπαντήσεις μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου τρία βραβεῖα ἀνὰ μία μηνιαῖα συνδρομὴ τῆς «Ἀληθείας».

Λύσεις διαγωνισμῶν Ἰουνίου.

Διαγωνισμὸς προβάτου—χόρτου λύκου. (*8ης Ἰουνίου*)

Λύται: Θεοφάνης Γ. Γαρδίκας, δημοδιδ. *Γαρδίκιον Ὀμιλαίων*. Μαξ. Σπυλιόπουλος Ἱεροδιάκ. *Ἀθῆναι*. Δημητ. Βασ. Σπηλιόπουλος, *Πύργος*. Ἰω. Δέδες, *Μέγαρα*. Ἠλίας Γ. Τζιμόπουλος *Πάτραι*. Μορς *Βαρθολομειό*. Ν. Α. Νικας, *Ἀλιβέριον*. Ἀγαθοκλ. Α. Κυμουρτζῆς Ἐμποροϋπάλληλος *Χαλκίς*. Κωνστ. Κ. Κανελλόπουλος, *Πάτραι*. Γεώργ. Β. Βαλσαμίδης *Ἀλεξάνδρεια*. Σταῦρος Κ. Λιναρδῆς ὑπάλληλος *Πύργος*. Π. Δ. Πανουργιᾶς *Πάτραι*. Βασ. Κελλάρης *Βελλήνη* Κορινθίας, Δ. Ν, Πετρόπουλος μαθητὴς *Κόρινθος*.

Φίλιππος Ν. Δεστούνης, *Ἀργοστόλιον*, Χρ. Σταθόπουλος ἐνωμοτάρχης, *Πλάτανος Κραθίδος*, Θ. Κ. Περατικός, ἔμπορος ὑφασμάτων, *Πάρος*, Δις Μαρίκα Γιαννοπούλου *Station Sporting Club Ramleh Alexandrie*, Χαρίλαος Δεσύλλας *Κάϊρον*, Παναγιώτης Χιουρέας *Οἴτυλον*, Ἰωάν. Ἀν. Ζήρας μαθητ. γυμνασ. *Κυπαρισσία*, Ἐμμανουὴλ Β. Πατεράκης, *Ἀθῆναι*, [ὁ ὁποῖος παρακαλεῖται νὰ μᾶς γνωρίσῃ τὴν διεύθυνσίν του]. Χρῖστος Κατοῦφας *Δερβένιον* Κορινθίας. Λάμπρος Θ. Λαμπρόπουλος *Ἀθῆναι*. Γεώργιος Σ. Κατοῦφας, *Δερβένιον*. Πρίγκηψ Κωνσταντῖνος Μεταξᾶς, *Ἀθῆναι*. Παναγ. Ν. Χριστόπουλος, *Σουβάλα* Παρνασσίδος. Παῦλος Γ. Μαρῖνος τηλεγραφ. *Ζάκυνθος*. Β. Σ. Μαρτζοῦκος *Ἀρμενάδες Κερκύρας*. Φώτιος Γιαννόπουλος *Ἀλεξάνδρεια (College des Freres)*. Παναγ. Ἰωάννου Λέγγερη, *Ἀθῆναι*. Ἀγγελικὴ Β. Παπαγεωργίου, *Βραχνέϊκα* Πατρῶν. Γεράσιμος Δ. Κριχέλλας, *Ἄμφισσα*.

Λύσις τοῦ διαγωνισμοῦ τῆς 18 Ἰουνίου

Μία γυνὴ ἔγκυος κρατοῦσα παιδίον εἰς τὰς ἀγκάλας της.

Λύται: Δις Μαρίκα Γιαννοπούλου, *Ἀλεξάνδρεια*. Παναγ. Χιουρέας *Οἴτυλον*. Ἰω. Β. Πετρόπουλος, *Ἀλεξάνδρεια*. Σπῦρος Μποῦζης ὑποδηματοπ. *Λεωνίδιον*. Σπ. Γ. Ἀναζηρόπουλος, μαθητ. Γυμν. *Καλλιάνι* Στυμφαλίας. Ἐπαμεινώδ. Α Ἐμμανουὴλ *Ἀκράτα*. Ἐμμ. Β. Πατεράκης *Ἀθῆναι*. Γύψ, *Πάτραι*. Λάμπρος Θ. Λαμπρόπουλος, *Ἀθῆναι*. Β. Σ. Μαρτζοῦκος *Ἀρμενάδες Κερκύρας*. Ι. Ν. Σταματόπουλος ἔμπορος, *Δραχμάνι*. Εὐγενία Φιοράκη δημοδιδάσκαλος, *Σύρος*. Λουΐζα Σταματιάδου, *Πάτραι*. Σταῦρος Κ. Λιναρδῆς *Ἀθῆναι*. Μιχ. Ι. Σταματόπουλος ἔμπορος, *Αἴγιον*. Δ. Π. Ζαφειρόπουλος καφφεπώλης *Παροικία* Πάρου.

Διαγωνισμὸς τῆς 15 Ἰουνίου.

Φορεῖ τὸ μεγαλείτερο καπέλλο ὁ ἔχων τὸ μεγαλείτερο κεφάλι.

Λύται: Μιχαὴλ Χ. Αἰλιανὸς, *Ἀθῆναι*. Χριστόφ. Βασιλόπουλος *Λάρισσα*. Λάμπρος Θ. Λαμπρόπουλος *Ἀθῆναι*. Εὐγενία Φιοράκη *Σύρος*. Σταῦρος Κ. Λιναρδῆς *Ἀθῆναι*. Γ. Β. Βαλσαμίδης, *Ἀλεξάνδρεια*.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ.=*Αἱ λύσεις καὶ τῶν ἄλλων διαγωνισμῶν καὶ τὰ βραβεῖα.*

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ
ΕΛΛΗΝΙΚ. ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ
Α. ΔΙΑΚΑΚΗ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Δευτέραν ὥραν 7 μ. μ. διὰ *Λαύριον, Ἀλιβέριον, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος), Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.*

Τρίτην ὥραν 7 μ.μ. διὰ *Χαλκίδα, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος) Βόλον, Θεσσαλονίκην*

Τρίτην ὥραν 8 μ.μ. διὰ *Μονεμβασίαν, Ἁγίαν Πελαγίαν, Νεάπολιν, Γύθειον, Πορτοκάγιον, Γερολιμένα, Λιμένιον, Σελινίτσαν, Καρδαμύλην, Καλάμας καὶ Νησίον.*

Πέμπτην ὥραν 8 μ.μ. διὰ *Σύρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἶαν καὶ Θήραν.*

Σάββατον ὥραν 7 μ.μ. διὰ *Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος), Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.*

Δευτέρα ὥραν μεσημβρίαν ἀκριβῶς κατ' εὐθεῖαν δι' ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ.

Κυριακὴν ὥραν 8 μ. μ. διὰ *Σύρον, Τῆνον, Ἄνδρον καὶ Κόρθιον.*

Πρακτορεῖα. *Ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Σταδίου 66. Τηλέφωνον 252.— Ἐν Πειραιεῖ Πλατεῖα Καραϊσκάκη. Τηλέφωνον 94.*

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ
ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ.

Θρίαμβον κυριολεκτικῶς κατήγαγεν ἐν Αἰγύπτῳ ὁ ΜΕΓΑΣ ΑΘΗΝΑΪΚΟΣ ΚΟΣΜΗΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ἐν Καΐρῳ τῶν κ. κ.

ΒΡΕΤΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣ. ΡΑΠΤΗ

Τὰ ἀνοιγόμενα καταστήματα εἰς τὰ νέα κτίρια τῶν Βάκφ ἐν τῇ κεντρικωτάτῃ πλατείᾳ Ἀτάμπα ἐλ Κάντρα ἐνεπιστεύθησαν τὴν διακόσμησίν των εἰς τὸν ἄνω μοναδικὸν ἐν Αἰγύπτῳ οἶκον.

Ἐπίσης καὶ ὅλα τὰ νεωστὶ ἀνοιγόμενα καταστήματα καὶ τὰ ἀνακαινιζόμενα ἐκ τῶν παλαιῶν μόνον εἰς τοὺς ἄνω καλλιτέχνας κ. κ. **ΒΡΕΤΟΝ καὶ Β. ΡΑΠΤΗΝ** ἀναθέτουσι τὴν διακόσμησίν των. Καὶ οἱ ἰδιοκτῆται οἱ ἐπιθυμοῦντες ἵνα αἱ οἰκίαι των καταστῶσι *χάρμα ἰδέσθαι* καταζητοῦσι τὰ ἐν τῇ λεωφόρῳ **Μοχάμετ Ἄλυ** καταστήματα τοῦ *Ἀθηναϊκοῦ Κοσμηματογραφικοῦ Οἴκου ἐν Καΐρῳ.*

Ο ΥΦΗΓΗΤΗΣ
τῆς Ὀφθαλμολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ

ΣΠΗΛΙΟΣ ΧΑΡΑΜΗΣ

Μέλος τῆς Γαλλικῆς Ὀφθαλμολογικῆς Ἑταιρίας. Ἐν τῇ Ὀφθαλμολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Παρισίων σπουδάσας.

Θεραπεύει τοὺς πάσχοντας ἐκ νοσημάτων

ΟΦΘΑΛΜΙΚΩΝ

ἐν τῇ τελείᾳ Ὀφθαλμολογικῇ του Κλινικῇ, ἐφαρμόζων τὰς τελειοτέρας τῶν θεραπειῶν

Τραχώματα, Καταρράκτην, Τριχιάσεις, Δακρυορροίας, τὸν Στραβισμὸν (*ἀλλοιθωρίαν*). *Ἐκλογὴ ὑέλων διὰ μύωπας, πρεσβύωπας καὶ κοπιώδη ὅρασιν, τὰ λευκώματα, γλαυκώματα κλπ.*

20 — ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ — 20

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ „ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ„